

**'Ağzı Olmayan
Bir Çıglık'
Türkiye'de
gazetecilik**

S.2'de Doğan AKIN

**Devletin
netlikten
kaçışı**

Ahmet TULGAR **S.3'te**

**Jitem
resmi ilan
verdi**

İshak KARAKAŞ **S.11'de**

Durum
İshak KARAKAŞ

HALKIN NABZI GAZETESİ
HUN

Geçen haftaki sayımızda yer alan Fikri Sağlar ile yaptığım söyleşi- de uzun uzun Susurluk soruştur- masından, JİTEM'den ve derin devletten söz etmiştik. Aynı hafta Yüksekova'da (Gever) iki Kürt yurttaş, M. Reşit ve Vey- sel İşbilir göstericilere ateş açan polisler tarafından öldürüldü. Olayın ardından ülke çapında protesto gösterileri yapılır ve ölenlerin cenazeleri hemen hemen bütün Yüksekova halkının katılımıyla kaldırılırken, gerek BDP ve HDP'nin bil- dirilerinde gerekse Abdullah Öcalan'ın İmralı'dan gönderdiği mesajda halk de- mokratik çözüm ve barış karşıtlarının provokasyonlarına karşı uyarıldı. Bu açıklamalar derin devlet iması da içeri- yordu. Bu açıklamalarda yer alan bir di- ğer önemli husus da AK Parti hüküme- tinin müzakere sürecindeki cesaretsizliği ve yavaşlığıydı. Eğer hükümet seçim sü- recinde milliyetçilik üzerinden oy hesap- larına girişirse bence de yazık eder.

Bu arada partilerin seçim çalışmaları ivme kazanıyor. AK Parti'nin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı ola- rak Kadir Topbaşı ilan etmesi, Mustafa Sargül'ün CHP aday adaylığını kendi ağ- zından duyurması yerelleri hareketlen- dirirken, geçen Cuma gecesi BDP İstan- bul dayanışma yemeğinde Sırrı Süreyya Önder'in kürsüye İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı olarak çağrılması ve yaptığı konuşma da beni heyecanlan- dırdı.

Önümüzdeki sayılarda Halkın Nabzı'nda partilerin Anadolu Yakası'ndaki seçim çalışmalarına belli sayfalarda daha fazla yer vermeyi planlıyoruz. İlk Halkların Demokratik Partisi ile başlayacağız. Di- ğer partilerin çalışmaları ile ilgili haber- leri de bekliyoruz, takip ediyoruz.

HDP İstanbul Milletvekili Levent Tüzel ile yaptığım söyleşi gerek vekillerimizin Meclis çalışmalarına ilişkin önemli bilgi- ler içeriyor gerekse HDP'nin seçim stra- tejisine dair.

Köşe yazarlarımız ise yine gündeme farklı açılardan baktılar. Keyifle okuya- caksınız.

Haftaya görüşmek üzere.

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE **ANADOLU YAKASI** Sayı: 19 **11** Aralık 2013 Çarşamba

www.halkinnabzi.com.tr Fiyatı: 1 TL

“ Sürece bütün barışçılar dahil edilmeli ”

HDP İstanbul Milletvekili Levent Tüzel AK Parti'nin müzakere sürecinde atması gereken en önemli adımın sürece bütün barışçıları dahil etmek olduğunu söylüyor.

Levent Tüzel ile buluşup parlamentodaki çalışmalarını, HDP'yi ve yerel seçimlerden beklentilerini konuştum:

S12'de

“

Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanlığı için aday olduğunu açıklayan CHP'nin tanınmış simalarından sanayici Tahsin Tarhan Kocaeli'nin sorunlarını ancak halkın değerlerine saygılı, sol, sosyal demokrat bir yönetimin çözeceğini belirtti.

”

S8'de

Doğan Akın

Amerikan yeraltı edebiyatının büyük kalemi Hubert Selby Jr. “ağzı olmayan bir çılgılık gibi hissederek büyümekten” söz eder.

Milli İstihbarat Teşkilatı’nın (MİT), gazeteci ve yazarları “sahte isimlerle” başvurduğu mahkemelerden aldığı sözüm ona “izin”lerle dinlediğini ortaya çıkaran belgeye dönüp bakmayan medyamızın top çeviren haber ve tartışmalarla doldurulan sayfalarını izlerken bu sözü bir kez daha düşündüm: Ağzı olmayan bir çılgılık gibi büyümek!

Selby’nin bıçak gibi belagatinde bu ülkedeki birçok gerçek karşısında ağzını bıçak açmayan gazeteciliğin hali de dile geliyor. Türkiye, kırmızı çizgi parantezine alınmış birçok alanda haberlerin yazılamadığı, ancak sessizce konuşulabildiği bir ülkenin de adıdır.

Bu ülkede tirajlara ve reytinglere hakim ana akım medya, geçmişini kirleten alışkanlıklarından kurtularak bir gelecek inşa edemiyor. Geçmişin bugünü utandıran gazete sayfaları, bugün

‘Ağzı olmayan bir çılgılık’ Türkiye’de gazetecilik

geleceğin utanç vesikaları olarak tekrar ediliyor.

T24, 21 Kasım Perşembe günü, bu ülkede haberleşme ve basın özgürlüğü tarihine geçecek, hukuk devleti ve kuvvetler ayrılığı ilkelerini ayaklar altına alan bir belge yayımladı. MİT’in, gazeteci ve yazarların telefonlarını sahte isimlerle başvurduğu mahkemelerden organize ettiği izinlerle dinlediği 2012 yılında Taraf gazetesince ortaya çıkarılmıştı. Habere göre MİT, Taraf gazetesinin Kurucu Genel Yayın Yönetmeni Ahmet Altan, Genel Yayın Yönetmen Yardımcısı Yasemin Çongar, yazarlar Amberin Zaman, Markar Esayan ve Mehmet Baransu ile Prof. Mehmet Altan’ın telefonlarını, bu yazarların kimliklerini saklayan sahte isimlerle başvurduğu yargıdan aldığı izinlerle dinlemişti.

Skandalın ortaya çıkması üzerine yapılan suç duyurusunun ardından açılan davalar sürüyor. Sürüyor, ancak davalarda bir yol kat edilmesi için sorumluluğu görülen MİT personeli hakkında izin alınarak soruşturma başlatılması gerekiyor. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı da öyle yaptı. “Sahte isimlerle başvurduğu mahkemeleri zan altında bırakmak, resmi evrakta sahtecilik, görevi kötüye kullanma” iddialarıyla suçladığı MİT personeli hakkında soruşturma izni istedi. Başbakan Tayyip Erdoğan, MİT’in kendisine gönderdiği yazıyı dikkate alarak talep edilen soruşturma iznini vermedi.

Peki bu yazıda ne vardı? T24, MİT Müsteşarı Hakan Fidan’ın imzasını taşıyan ve dava

dosyalarına giren bu yazıyı ortaya çıkardı. Ayrıntılarını T24’te okudunuz, MİT özetle “sahte isimlerle mahkemelerin aldatılmadığını, aksine gizli servis faaliyetlerinin doğasını takdir eden hâkimlerle kurulan koordinasyon çerçevesinde söz konusu telefon dinlemelerinin yapıldığını” açıklıyordu.

MİT yazısına göre “yabancılarla yoğun olarak görüşen gazetecilerin, bilerek-bilmeyerek yabancı istihbarat örgütlerinin amaçlarına hizmet etme ihtimali vardı ve bu nedenle MİT tarafından izlenmeleri” normaldi. Ayrıca “yeni kurulan bir gazetenin arkasında neyin olduğunu, hangi kaynaklardan haber aldığını takip etmek” de bir istihbarat örgütü için olağandı.

Buradaki “yeni” gazete, yönetici ve yazarlarının telefonları dinlenen Taraf’tı. Ve sahte isimlerle dinleme davasının tarafı olan, Kurucu Genel Yayın Yönetmeni, yardımcısı, yazarları dinlenen Taraf bile, T24’te yayımlanan MİT yazısını görmezden gelebildi! MİT yazısını cuma günü manşetinden duyuran Cumhuriyet ile cumartesi günü dinleme iznini veren hâkimin “sahte isimler için MİT ile koordine edildiği” iddiasını yalanlayan açıklamalarıyla, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Birinci Daire Başkanı İbrahim Okur’un “kod isimlerle dinleme yapılamayacağını” belirterek inceleme başlatıldığını duyuran sözlerini veren Radikal dışında mesele gazetelerin birinci sayfalarına, medyanın gündemine, hatta telefonu dinlenen bazı yazarların köşesine bile giremedi.

Olayda en açık sözlü davrananın, “hâkimleri koordine ederek sahte isimlerle telefon dinleme izni organize ettiğini mahkemeye bildiren” istihbarat örgütü olması gibi tuhaf bir durum karşısındayız. MİT, “ben gazetecileri gizli servis faaliyetlerinin özelliklerini takdir eden hâkimlerle koordineli biçimde sahte isim vererek dinliyorum” diyor, dinlenen-dinlenmeyen gazeteler, gazeteciler susuyor!

Kimler dinlendi bu şekilde, bilmiyoruz. Zira, mevzuatın emrettiği “dinlenip de hakkında dava açılmayan kişilere yapılması gereken dinleme ve dinleme kayıtlarını imha bildirir mi” mecburiyeti gizli dinleme faaliyetinin “sahte isimler” üzerinden yapılması nedeniyle hükümsüz kalıyor.

Peki, çalıştırdıkları gazetecileri ağzı

olmayan bir çılgılığa dönüştüren medya grupları? Böyle bir gazetecilik için nasıl bir sebebiniz olabilir?

Cevap için ilham verecek uzun bir listeyi, Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi’nden Ceren Sözeri, geçen hafta T24’te yayımladı. Medya sahibi grupların enerji yatırımlarından bankacılığa, turizmden madencilik ve inşaatla uzanan onlarca sektördeki habercilik dışındaki ve habercilikten öncelikli işleri maruz kaldığımız gazeteciliğin sebepleri olarak karşımızda duruyor. Grup medyalarının sahipleri, diğer işlerinin bekası için gazeteciliğe baskıyı satın alıyor, “korkuya yatırım” yapıyor!

Vermek değil, almak üzerine kurulu bir düzen bu. Sadece almak peşinde koşan hayatlar gibi kokuşmuş bir düzen. Belli ki çok kazandıran, ama gerçeklere sadakatin karşısında beş paralık bir değer ifade etmeyen bir düzen.

“Yeraltı edebiyatı” demiştik. Kaybolanların, kaybedenlerin edebiyatı... Haberlerini yazamayan gazeteci ordusunu ağzı olmayan bir çılgılık gibi büyüten bu medya düzeni de kaybedecek.

Kruşçev için rivayet edilen hikâyeyi bilirsiniz. 1953’de Stalin’in ölümünden sonra Komünist Parti Birinci Sekreterliği’ne getirilen Kruşçev, Stalin’i ve tasfiyelerini eleştiren bir rapor sunar. Kruşçev’in ağır eleştiriler yönelttiği Stalin döneminde Komünist Parti Merkez Komitesi üyesi olduğuna atıf yapan bir delege, Kruşçev’e “Peki o zaman sen neredeydin” diye sorar. Kruşçev konuşmasını durdurur ve öfkeyle “Kim o soruyu soran” diye seslenir. Kimsenin sesi çıkmayınca Kruşçev’in yanıtı, “Tam senin olduğun yerdeydim” olur!

Şimdilerde Ahmet Kaya’nın linç edilmesinin vaktiyle kınanmamasının, 28 Şubat emirlerine medyada topuk selamı verilerek itaat edilmesinin nede-nini köşelerinde sorgulayanlar cevabı uzakta aramasın. Bugün MİT belgesini hangi gerekçeyle yayımlayamıyorsanız o gün 28 Şubat emirlerine aynı gerekçeyle itaat edildi. Bugün telefonları sahte isimlerle dinlenen gazetecilerin karşı karşıya bırakıldığı duruma hangi nedenlerle ses çıkaramıyorsanız o gün Ahmet Kaya da aynı nedenlerle linç edilerek ülkesini terk etmek zorunda bırakıldı. Medyanın talihsiz tarihidir bu. Her türlü iktidara müptela bir hastalıkla tekrerrür eden tarihi...

KADIKÖY BELEDİYESİ

7. Kitap Günleri

kardelen

şiiir ve müzik dinletisi

Yaşayan Değerlerimiz:

Züleyha

&

Sevilay Çınar

Yusuf Ziya Leblebici

Sinem Bacı

Asuman Toraman

İdil Güler

KARDELEN

ŞİİR ve MÜZİK GRUBU

Turan Karatepe

Faruk Civelek

Ali Demir ve Arkadaşları

Abdurrahim Kahraman

Sefer Kocakaya

15 Aralık Pazar 20.00-22.00

Caddebostan Kültür Merkezi A Salonu

Giş Ücretsizdir

Devletin Netlikten Kaçışı

Ahmet TULGAR

Bir gazetecinin sorularını cevaplarırken “Edebiyat, hayata netlik ayarı yapar” demiştim. Bugün de edebiyat okurunun ve elbette yazarının edebiyata yönelirkenki temel amaç ya da ihtiyaçlarından biri, en önemlilerinden biri yine bu, hâlâ bu: Hele bu çağda, aşırı incelmış işbölümüyle fragmente olmuş üretim süreci, gündelik hayata reklamların yanı sıra popüler kültürün yoğun imge arzı ve kapitalizmin doyumsuz suni ihtiyaç üretimi nedeniyle bütünselliğinde, bütünselliği içinde daha da nüfuz edilemez, kapsanamaz hale gelmiş, çoğunca bütünselliği içinde

ancak flu bir imgesi elde edilebilen hayatın netlik ayarı yapılmış halini bulmak.

Bugün de hayatın bu net halini sadece edebiyatta bulmak mümkün. Hayatın bu halini. Bütünsel ve net yani.

Modern insanın netlik ihtiyacını 20. yüzyıl boyunca fotoğrafın, sonrasında sinemanın gelişimi provoke etmiş olmalıydı.

Öyle ki, fotoğraf ve filmde eğer estetik bir amaçla, bile isteye yapılmamışsa bu flulaştırma, görüntüde bir netlik kaybı hata ya da zaaf olarak görülürdü ki, bir yandan hâlâ da böyledir bu.

Peki, netlik ne ölçüde iktidarların, devlet aygıtlarının işine geldi? Olabilir, belki net fotoğraflar, filmler, görüntüler sayesinde birçok suç aydınlatıldı, hükümetler devrildi, yenileri kuruldu ama takdir edersiniz ki, polis ve yargı suç açığa çıkarmaktan çok suç gizlemekle yükümlüdür, devlet ve aygıtlarının, kurumlarının gizlemek istedikleri ise düpedüz varoluş sebepleri ve işleyişlerinin handiyse tamamıdır.

Netlik ve saydamlık, devletin asla istemeyeceği durumlardır aslında yani.

Bugünlerde de devlet artık net görüntü kullanımından, net görüntülerle manipülasyon yapmaktan iyiden iyiye vazgeçmiş benziyor zaten.

Mobese ve güvenlik kameraları çağının yeni gerçeklik ve estetik kriteri devlet ve polisin imdadına yetmiş durumda. Artık belirsiz olan belirleyici, flu olan işlevsel.

Herhangi bir resmi kurumun, kamuoyunu herhangi bir olaya ilişkin olarak manipüle etmek, yönlendirmek, herhangi bir gerçekliği çarpıtmak için medyaya flu, insan figürleri-

nin net olarak seçilemediği, iki renkli kamera görüntüleri ve bunlardan üretilmiş hareketsiz kareler sunması yetiyor.

Seçilemeyen her çehre devlete geniş bir suçlama imkanı verirken, bu belirsiz figürlerle kamuoyunu devletin isteği doğrultusunda figürlere atfedilmiş kimlikler ve fiiller konusunda ikna etmek daha kolay oluyor.

Bu görüntülerin bilgimiz dahilinde ama iznimiz alınmadan çekilmiş ve çekiliyor olması, bu kaydetmelerin artık kesintisiz bir süreç olduğunu ve bu süreçte elde edilen görüntülerin devletin net görüntülere göre çok daha kolay manipüle edebileceğini biliyor oluşumuz, bizi bu görüntüler karşısında öyle çaresiz bir konuma yerleştiriyor ki, bu süreçte elde edilmiş görüntüleri daha görür görmez otoritesini ve gücünü kabul ediyoruz.

Suçlamanın da, suçlananın suçluluğu konusunda kamuoyunu ikna etmenin de uzun zamandan beri ilk kez bu kadar kolay olduğu mobese ve güvenlik kameraları çağında, kanıt artık belirgin olandan çok belirsiz olan. Böylesi kabul görüyor yani.

ANADOLU YAKASINDA GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

ABONELİK KARTI

3 Ay Yurtiçi 15 ₺ Yurtdışı 15 € ☐

6 Ay Yurtiçi 30 ₺ Yurtdışı 30 € ☐

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺ Yurtdışı 60 € ☐

Adı Soyadı:.....

Adresi:.....

e-mail:.....Tel-GSM:.....

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. İlkokul Cad. No: 39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T: 90 216 457 46 46 F: 90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0189926 IBAN:TR 350004600029888000189926

€ HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0201353 IBAN:TR 880004600029036000201353

Halkın Nabzi Gazetesi

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TULGAR

Görsel Yönetmen
İsmail DOĞAN

Grafik Mizanpaj
Ayda ARAZ
Kazım ÇINAR
Hakan YILDIRIM

Kurumsal İletişim
Ayşenur AKSÖY

Haber Merkezi
Lale DUMAN

Kültür Sanat
Bedros DAGLIYAN

Spor
Arjen BARIŞ

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Danışma Kurulu
Fehim IŞIK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. İlkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

Önder Birol Bıyık

Çınardibi Mahallesi'nin Körpe Çınarları...

Altı yıl önce uğramıştım oraya. Ümraniye'de yoksul bir kenar mahalle... Cep harçlıklarından biriktirdikleri paralarla tutulan salaş bir yer. İçerde eprimiş desenlerinden yoksul evlerde yıllandıkları anlaşılan, renkleri birbirini tutmaz sekiz on kanepeler... Kapı önünde birlikte üretip birlikte paylaşmanın mutluluğu gözlerinde ışıltıya dönüşen, 13-14 yaşlarında sekiz on çocuk... Çınardibi kültür merkezinin gönüllü emektarı çocuklar... Sıcacık gülümseyişlerinde pekişen dostluk, hemen insanı içine alıp yüreğinizi ısıtıyor, Ahmet Arif'in o eşsiz dizelerini çağırıyor, belleğinize... “(...) Ekmeğe, aşka ve ömre/ Küfeleriyle hükmeden/ Ciğerleri küçük, elleri büyük/ Nefesleri yetmez avuçlarına/ İlkokul çağında hepsi-/ Kenar çocukları/Kar altındadır.”

Çınardibi Kültür Merkezi, Ümraniye'nin Çınardibi mahallesinde 6 yıl önce kurulan bir dayanışma ve kültür

mekânı... Hiçbir yerden maddi bir destek almadan, yoksulluğun kahrolası çaresizliğine boyun eğmeden, mızımızlanmadan, şuraya buraya kapılanmadan, yüreklerini koyarak yıllarca sabırla, inatla bugüne getirdikleri örnek bir kenar mahalle çalışması... ‘Umut ile sevdâ ile düş ile... Başka bir mahalle mümkün’ diyerek çıkmışlar yola...

Ne güzellikler çiçeklenmiyor ki, bu kültür merkezinde... Gönüllü hocalar yoksul çocuklarına ücretsiz ders, bağlama, gitar kursları veriyor orada. Satranç ve futbol turnuvaları düzenliyorlar. Okuma çalışmaları yapıyorlar. 8 yıldır yayın hayatını sürdüren bir de dergileri var; adı yine Çınardibi... Mahallenin çocukları, kendi şiirlerini, öykülerini, denemelerini, günlüklerini yayımlıyorlar dergide... O amatör ruh içinde sıcacık, buram buram sevgi kokan bir dergi...

Bir de geleneksel şenliği var Çınar-

dibi'nin. Mahallenin ortasındaki ulu çınarın dibine kurdukları küçücük sahnede bir yılın yorgun ama keyifli çalışmalarının meyvelerini birlikte derliyorlar. Hiçbir popüler isme ihtiyaç duymadan... Yarattıkları bu paylaşım ortamının güzelliğini duyumsayarak semahlarını dönüyorlar, bağlamalarını çalıyorlar, şiirlerini okuyorlar. Sadece kültür faaliyetleri yok Çınardibi'nde. Gecekondu mahallelerindeki yıkımlara ve talana karşı da kendi yaşam alanlarına sahip çıkıyorlar.

Başlarda “Bu çocuklar ne yapıyor?” diye, biraz kaygı biraz merakla onları izleyen anne babaları da destek vermeye başlamış artık onlara... Bu imcede artık onlar da var.

Kültür merkezi artık bütün Çınardibi yoksullarının. Çınardibi Kültür Merkezi'nin koordinatörü Devrim Boran, ilk başta sekiz-on kişiydik diyor, Günden güne bir arı gibi örmüşler

peteklerini... Hani Nevzat Çelik bir şiirinde diyor ya “El eli çoğaltmayınca/ Bir yerde uçurumlaşıyor alın çizgisi de...” Onlar birbirinden kıskanmamışlar ellerinin sıcaklığını. Yoksulluğun yüreklerinde açtığı uçurumları emek çiçekleriyle bezemişler.

Yola ilk çıktıklarında kimsenin kendilerini görmediğini, belki böylesinin çalışmalarını daha içtenlikli kıldığını belirtiyor Devrim. Bugün herkes duyuyor, o körpe çınarların uğultusunu... Şairler, müzisyenler onlarla dayanışmak için Çınardibi mahallesinin yolunu tutuyor. Televizyon programlarına konuk oluyorlar, gazeteciler söyleşi yapmak istiyorlar onlarla... Ama hiç kendilerini bozmadan, aynı mütevazılıkla, aynı amatör ruhla yollarına devam ediyorlar nereden gelip nereye gittiklerini bilerek. Onlar Çınardibi'nin körpe çınarları... Yoksul dayanışmasının en güzel örneğini sunuyorlar yaşamın cimrilğine inat...

İstanbul'u bekleyen tehlike

Nüfusu 13 milyonu geçen, İstanbul'un bu nüfusuna her yıl 350 bin kişi katılıyor. Bu her gün İstanbul'a 1000 kişinin daha katılması, her saatte de İstanbul nüfusuna 50 kişinin daha eklenmesi demektir. Şimdilik böyle. Bu nüfus artışı hızla senelik 350 bin, 500 binlerle ifade edilecek. Oysa İstanbul'un nüfusunun 1 milyon gördüğü yıl 1957, 56 yıl önce yani ve 1970'de 3 milyon nüfusu gören İstanbul 43 yıl sonra ise 2013'de yaklaşık 13 milyon üzerinde. Böyle nüfusu olan bir mega kent bir facia kent olarak karşımızda duruyor. 43 yıl içinde 10 milyon nüfus artışı!... Türkiye'nin ortalama yıllık nüfus artışı dünya ortalamasının çok

üstünde. Böyle bir nüfus artış hızına sahip olan İstanbul'un nüfusu bu hız ortalaması ile 2023 yılında tahmini 20 milyon üzerinde olacak. Bu nüfusla artık koca bir facia kent durumu pekişmiş olacak. Türkiye nüfusunun yüzde 20'sini barındıracak yaşanılmaz bir kent olarak.

Bu rakamlar göz önünde bulunduğunda Türkiye nüfusunun 2050 de yarısının yığıldığı bir kentte yaşayacağız biz İstanbullular. Düşünmesi bile korkutucu!...

İstanbul, aldığı her üç göçe karşılık bir kişi veriyor, yani net göç alıcı. Haliyle göçleri kesmeden İstanbul'un nü-

fus yığılmasına da, nüfustan kaynaklanan bir dizi sosyoekonomik ve politik soruna da çözüm bulmak nerdeyse imkansız. Yaklaşan böylesi bir felaket orta yerde dururken İstanbul'u yönetmeye talip yöneticiler bu tehlikeyi görmezden gelebilirlermi? Aslında yıllardır İstanbul'da iktisadi, çevresel, mekansal yığılmayı yavaşlatmanın, mümkünse geriletmenin yolu ve çözümü olarak İstanbul'un dışında, Anadolu'da yeni çekim merkezleri oluşturmak, nüfusu o çekim merkezlerine yönlendirmek öneriliyor. Bu yönlendirme gerek yerel yöneticilerin gerek merkezi hükümetlerin görevidir. İstanbul'da her 4 kişiden birinin göçmen olması,

Halil YILMAZ

bu güzel ülkede insanların doğup büyüdüğü yerlerinden yurtlarından edildiğini gösteriyor. Çünkü çoğunluk aslında güzel bir yaşam sürdüreceğini bilse memleketinde kalacak. Onları bu hayatın imkanlarını sunmak devletin işidir ve bu ancak bölgesel bir planlama olur. Bölgelerarası dengesizliklere müdahale, etkili kamu teşvik sistemi, kamu yatırımcılığı, tarıma koruma desteği gibi unsurları içerecek yeni bir sosyal devlet formülü ve pratiğini yaratılırsa İstanbul'un da geleceği kurtarılır ülkenin de.

HDP Maltepe İlçe Seçim Komisyonu, seçim hazırlığı ve aday belirleme amaçlı ilk halk toplantısını, Zümrütevler Bitlis İli-İlçeleri Eğitim-Kültür Derneği'nde gerçekleştirdi. 4'ü kadın ve 4'ü genç, bir araya gelen 25 kişi, güncel değerlendirmeleri tartıştı.

Toplantıya, kolaylaştırıcı olarak, il yürütmesi adına 1.bölge sorumlularından Cemal Çoban da katıldı.

HDP Maltepe'de seçim startı verdi

Yerel seçimler ve seçim çalışmaları üzerine sohbet niteliğinde başlayan toplantıda, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayının Sırrı Süreyya Önder olmasının olumlu bulunduğu, bununla birlikte HDP'nin diğer sermaye partilerinden farklılığını göstererek kadın Eş Başkan adayının da çıkması gerektiği konuşuldu. HDP'nin diğer burjuva partileri gibi dayatmacı değil, katılımcı, özerk bir belediyecilik anlayışı açısından, yerel halk meclisleri ile birlikte yapacağı çalışmalar öne çıkarıldı. Bileşenlerin katılımının önemi, etkinliği, yerel meclis ve komisyonların da buna göre

oluşturulmasının önemi vurgulandı. Gençlerin daha yoğun katılımının, meclis oluşturmasının ve aday çıkarmasının HDP anlayışı ve kota uygulamasında yer alması, gençlerin ve kadınların ön plana çıkarılması ve görünür kılınması hedefi belirtildi.

Ayrıca, Kürtler üzerindeki baskının yoğunluğundan, barış süreci denmesine karşın, Hakkari Gever'de halkın üzerine ateş açılarak iki kişinin ölümüyle gelişen olaylardan ve yine Gazi mahallesinde bir kişinin beyin ölümüyle sonuçlanan saldırılardan söz edildi. Bu anlamda, halkların birbirini anlaması ve baskıya birlikte

direnmesi için, yandaş, yalancı basına karşın, gerçekçi basın ve sosyal ağın etkinleştirilmesi ve yaygınlaştırılması gereğinde ortaklaşıldı.

Aday Sırrı Süreyya Önder

Geçen cuma gecesi BDP İstanbul il örgütünün dayanışma yemeğine katılan HDP İstanbul Milletvekili Sırrı Süreyya Önder konuşmasını yapmak için kürsüye çağrılırken İstanbul Büyükşehir belediye başkan adayı olarak anons edildi. Önder konuşmasında İstanbul'da yapılacak seçim çalışmasının startını da vermiş oldu. Önder'in adaylığı partililerce coşkuyla karşılandı.

Kadem Ekşi:

“Sokağa inmeden, fildişi kulelerden Maltepe yönetilemez”

30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşilecek olan yerel seçimler öncesi siyasi partilerin adaylarını açıklamasına kısa süre kala aday adayları da seçim çalışmalarına tüm hızıyla devam ediyor. Maltepe'de AK Parti'den Aday Adayı olan Kadem Ekşi'de bu süreçle ilgili bir açıklama yaptı. Hedefleri ve Maltepe'nin vizyonunu geliştirerek kalkınmasına yardımcı olacak projelerinin yanı sıra; Maltepelili kimliğinin vermiş olduğu avantaj ve Maltepe'nin içinden çıkan, çocukluğunu, gençliğini ve hayatının geri kalanını Maltepe'de geçirmiş bir aday olarak; yaşanan sorunları ve eksik kalan hiz-

metleri iyi bilmesinin yapılacak yeni çalışmalara sağlayacağı katkılardan da bahsetti.

“Sokağa inmeden, fildişi kulelerden Maltepe yönetilemez”

Maltepe'yi yönetecek belediye başkanının en önemli özelliklerinden birinin halkla iç içe olabilmesi olduğunu söyleyen Ekşi, “Kibir, hırs ve tamahla fildişi kulelerden Maltepe'ye bakan bir başkan ve yönetim kadrosu Maltepeliliyi nasıl anlayabilir? Halkla bir araya gelmeden, sokağa inip halkın görüş ve önerilerini almadan; kadının, çocuğun, gencin, esnafın, yaşlının, engellinin, esnafın kısacası tüm

Maltepelilerin sorunlarını ilk ağızdan dinlemeden bu konularda sağlıklı çözüm yolları nasıl üretebilir?” diye konuştu.

“Mikro milliyetçilik değil Maltepelilik kavramı önemlidir”

Ayrıştırmacı, ötekileştirici değil bütüncü bir yönetim anlayışını hakim kılmanın önemini de işaret eden Ekşi, mikro milliyetçiliğin kimseye yarar sağlamayacağını bunun zararlarının geçmiş dönemlerde görüldüğünü ifade etti. Liberal, demokrat, muhafazakar, milliyetçi; kısacası hayat ve siyasi görüşü ne olursa olsun herkesi kucaklayan bir yönetim anlayışını he-

deflediklerinin altını çizen Ekşi, “Maltepe'de hemşericiliğin, mikro milliyetçiliğin kimseye yarar sağlamadığını; önceki dönem adaylarının memleketlerinin ve siyasal görüşlerinin farklı olmasına rağmen Maltepe'ye sağlamadıkları faydalardan görebiliyoruz. Burada esas olan koltuk değil Maltepe sevdalısı olmaktır. Can-ı gönülden ve faydalı hizmet verebilmek, kimsenin vebalini almamaktır.” diyerek sözlerini noktaladı.

ÇAPAN: GÖNÜLLÜLER, ESENYURT'A SAHİP ÇIKIN

Çapan Gönüllüleri Kadın Kolları, Cumartesi Günü Esenkent Anadolu Şark Sofrası'nda buluştu. Kente ve CHP Esenyurt Belediye Başkan Adayı Gürbüz Çapan'a sahip çıkma çağrısı yapan kadınlar; "O şimdi çağdaş bir kent yaratmak istiyor ve o kenti de sizinle birlikte yönetmek istiyor. Şimdi birlik zamanı" dediler.

Esenyurt'ta köyden kente değişimini sağlayan ve bu yüzden eğer bir başkan olacaksa onun da Gürbüz Çapan olması gerektiğini söyleyen kadınlar; "O çağdaş bir kent yarattı, neler yaptığını en iyi siz biliyorsunuz. O; sizi anlayan, sizinle yağmurda çamurda yürüyen, sizinle ilerleyen bir başkandı. Şimdi yeni bir kent yaratacak, sokak sokak çoğalmaya hazır mısınız?" diye sordular. Toplantının ilerleyen dakikalarında alkışlar eşliğinde salona gelen

CHP Esenyurt Belediye Başkan Adayı Dr. Gürbüz Çapan toplumların özgürleşmesi için önce kadının özgürleşmesi gerektiğini söyledi.

"Şehrin yaratıcıları, kurucuları kadınlardır. Bunun için önce kadını özgürleştireceğiz. Bunun için önce kadınların sırtında bir kambur sayılan çocuklar için her sokak başına kreş açacağız. Çünkü kadının görevi sadece çocuk doğurup bakmak değildir. Beceri kursları açıp kadınların bu kurslara katılımını sağlayacağız. Yani, kadını evden dışarı çıkaracağız. Her kadının yapabileceği bir şeyler vardır." diyen Dr. Gürbüz Çapan, kadın elinin değdiği her şeyin güzelleştiğini de sözlerine ekledi.

İnsanları ayırtırmamak gerektiğini söyleyen Dr. Çapan, "Namaz kılana mülteci, eşarplıya irticacı demeyece-

ğiz. Anlam yüklemeyeceğiz, anlamaya çalışacağız. Onlar da bizi kendi insanı bilecek, bize güvenecek. Biz de onların özgür olmasını sağlayacağız." diyerek sözlerine devam etti. Kadınların işlerinin kolay olmadığını söyleyen Gürbüz

Çapan, "İşiniz zor ama biz de sizin yanınızda olarak işlerinizi kolaylaştıracğız." diyerek sözlerini noktaladı.

Toplantıya birlikte şarkılar söyleyerek devam eden kadınlar, keyifli bir şekilde vakit geçirdiler.

Almanya belediyeler birliği ve münih belediye başkanını ude, Ali Kılıç'a destek için maltepe'ye geldi.

Almanya Belediyeler Birliği ve Münih Belediye Başkanı Christian Ude, CHP Yurtdışı Örgütlenme Koordinatörü ve Maltepe Belediye Başkan A. Adayı Ali Kılıç'ın seçim çalışmalarına destek vermek için Maltepe'ye

Münih Ve Maltepe Arasında Köprü Olacağım

geldi ve sokak çalışmalarında yer aldı.

Alman Sosyal Demokrat Parti SPD'nin simge isimlerinden ve Münih'te 25 yıldır halkın yoğun desteğiyle Belediye Başkanlığı görevini sürdüren Ude, Ali Kılıç'a desteğini açıklamak üzere geldiği Maltepe'de programına Ali Kılıç'ın seçim irtibat bürosunu CHP Maltepe İlçe Başkanı Hasan Solmaz'ı ziyaret ederek başladı. Maltepe'nin 18 mahallesinde sokaklarda, pazarlarda, işyerlerinde ve evlerde yapılan görüşmeler sonucunda oluşturulan 'Maltepelilerin Seçim Bildirgesi'ni Yerel Yönetimlerde ilk olarak yorumlayan Ude, Bildirgeye imza vererek destek oldu.

CHP Yurtdışı Örgütlenme Koordinatörü ve Maltepe Belediye Başkan A. Adayı Ali Kılıç'ın saha çalışmalarına katılan Ude, pazar, mahalle, kiraathane ve Derneklerde Maltepelilerle bir araya geldi. Ali Kılıç'ın Maltepe Belediye Başkanlığı süresince gönüllü olarak proje danışmanlığını üstleneceğini belirten Ude, "Münih ve Maltepe arasında Köprü olacağım. Uzun yıllar Belediye Başkanlığım süresince edindiğim bilgi ve tecrübeleri Maltepe'ye Ali Kılıç ile el ele vererek taşıyacağız. Ali Kılıç ile süren 40 yıllık dostluğumuzu Maltepe'ye hizmet vererek sürdüreceğiz. Maltepe'yi her noktası ile çekim merkezi ve her bire-

yin yaşamak isteyeceği bir kent haline getireceğiz." dedi.

Almanyada Türk Dostu olarak tanınan Ude, Maltepe'ye çeşitli zaman aralıklarında birçok kez geldiğini vurgulayarak "Maltepe barışın, sevginin ve dayanışmanın merkezi olacak. İnsan Odaklı Sosyal Demokrat Belediyecilik ile Kılıç, Maltepe'nin çehresini değiştirecek" dedi.

Almanya Belediyeler Birliği ve Münih Belediye Başkanı Christian Ude, CHP Maltepe İlçe Başkanı Hasan Solmaz ve İlçe Yönetim Kurulu Üyeleri'ni de ziyaret ederek çalışmalarında başarılar diledi.

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA ÇOCUK ETÜT MERKEZİ HİZMETE GİRDİ

Kadıköy Belediyesi, özellikle dershaneye gidemeyen çocukların eğitimlerine ve sınavlara destek amaçlı açtığı etüt merkezlerine bir yenisi daha ek-

Kadıköy Belediyesi'nden Eğitime Tam Destek

lendi. Kadıköy Hasanpaşa'da hizmete giren Fazıl Hüsnü Dağlarca Çocuk Etüt Merkezi ilköğretim 3 ve 4. Sınıf öğrencilerine ve ortaöğretim 5, 6, 7, 8. Sınıf öğrencilerine hizmet verecek.

"ÇOCUKLAR GELECEĞİMİZİN TEMİNATI"

Fazıl Hüsnü Dağlarca Çocuk Etüt merkezinin açılışında veliler ile sohbet eden Kadıköy Belediye Başkanı Selami Öztürk; " Bu çocuklar hepimizin

geleceği, ülkemizin aydınlık yüzleridir. Etüt merkezlerimizin açılış amacı çocuklarımızın eğitimlerine katkı sağlamak, başarılarına ortak olmaktır. Bunu gerçekleştirdiğimizi görmek inanın bizleri fazlasıyla mutlu ediyor. Öncelikle burada eğitim göreceğ çocuklarımıza ve siz ailelerine hayırlı olsun" dedi.

Kadıköy ilçesi sınırları içinde ikamet eden çocukların, eğitim ve öğretimlerine katkıda bulunmak amacıyla 2009 yılında kurulan Çocuk Etüt Mer-

kezlerinin sayısı hizmete giren Fazıl Hüsnü Dağlarca Çocuk Etüt merkezi ile toplamda 4 olmuştur. 540 öğrencinin eğitim göreceği Fazıl Hüsnü Dağlarca Çocuk Etüt merkezinde derslerde kullanılan kitaplar, yaprak testler ve deneme sınavı kitapçıkları Kadıköy Belediyesi tarafından öğrencilere ücretsiz olarak verilmektedir. Merkezde ayrıca dersler dışında sosyal ve kültürel aktiviteler öğrencilerin gelişiminde ve kendilerini ifade etmede yararlan-dıkları etkinliklerdir.

Kininin Davacısı Olmayan Mandela

ANAP Eski Genel Başkanı
İktisatçı

Nesrin NAS

Toplumlara, kitlelere yön veren insanların hayat hikayelerini okumak, onlarla ilgili filmleri seyretmek, dünyayı onların gözüyle görmeye çalışmak müthiş bir yolculuktur. Sizi kendi ruhunuzun derinliklerine götürür ve tüm doğrularınızla yeniden yüzleştirir.

Ben en derin ruhsal yolculuğuma Nelson Mandela ile çıktım. Mandela'nın kendi yazdıklarını, onunla ilgili yazılanları okuduktan sonra insana, siyasete, demokrasiye, özgürlüklere, uzlaşmaya ve barışa inancım güçlendi. O'nun şu sözü aklımdan hiç çıkmadı: "Hiç kimse derisinin rengi, kültürel yapısı ya da inançları yüzünden başkasından nefret ederek doğmaz. İnsanların nefreti öğrenmeleri gerekir. Nefret etmeyi öğrenebiliyorlarsa, sevgiyi de öğrenebilirler, çünkü sevgi insan kalbine diğer hislerden çok daha doğal gelir."

Tüm hayatını ırkçılıkla, nefretle, intikam duygularıyla mücadeleye adanmış bu büyük insanı geçtiğimiz hafta kaybettik. New York Times'ın ölüm haberini 'uluslararası düzeyde vakarın, sabır ile hoşgörünün simgesi' sıfatıyla

verdiği bu büyük insanın ölümü uzun bir süredir dünyaya gözünü kulağını kapamış olan Türkiye'de yeterince ses getirmedir. Türk toplumunun çoğunluğunun Atatürk Barış ödülü'nü almayı reddetmesi ile tanıdığı Mandela'nın ölümüne üzülmelerini beklemiyordum ama sadece Afrikalılar için değil, tüm dünyada ezilen ve yok sayılan insanlar için, özgürlüğün simgesi olan bir liderin ölümüne üzüntülerini formlarına 'teşekkürler Madiba' ve 'huzur içinde uyu' diye yazarak anmak isteyen Drogba ve Eboue'nin ceza talebiyle disiplinle sevk edilmesini de beklemiyordum doğrusu... Tek başına bu ceza talebi bile bizim dünyadan ne kadar kopuk ve kendi kısır kavgalarımıza hapsolmuş olduğumuzu gösteriyor maalesef...

İsteseydi ölene kadar başkan kalabileceksen, sadece beş yıl başkanlık yapan Mandela'nın makamından ayrılırken tek istediği demokrasi ve çoğulculuğun içselleştirilmesiydi.

Hiçbir zaman 'tek adam' olma yoluna sapmadı. Büyük bir alçakgönüllülikle kolektif önderlik anlayışını benimsedi ve bunu göstermek için de iktidarı kendi arzusuyla bıraktı. Uzun

yıllar, nüfusun sadece yüzde 15'ini oluşturan beyazların kanlı apartheid rejiminin çizimleri altında ezilmiş olan siyahların kin ve garaz duygularıyla hareket ederek intikam almasını engelledi. Bunun için kendi partisi ve insanlarıyla da mücadele etti. Beyazlara barış ve demokrasi elini uzattı. Ancak çoğulcu demokrasi ile kan dökülmesini önledi. Mandela bu mücadelesini şöyle anlatır: "Beyaz hâkimiyetine karşı mücadele ettim. Siyah hâkimiyetine karşı mücadele ettim. Siyah beyaz bütün insanların uyum içinde, özgür ve demokratik bir toplum düzeni idealini yaşattım kafamda. İşte bu benim gerekirse uğruna ölebileceğim bir idealdir."

Uzun bir süredir 'çoğulculuk', 'hoşgörü', 'uzlaşma' gibi kavramları unutan ve gözlerini hergün yeni bir kavgaya açan ve bugün parmak hangi kitleyi hedef gösteriyor diye kaygılanan bizim için Mandela'yı anlamak galiba kolay değil. O nedenle ırkçı küfürler ve saldırılar cezalandırılmazken, Mandela'yı anmak, ona teşekkür etmek cezayı gerektiren suç olabiliyor ve buna çoğumuz şaşırıyoruz.

Mandela, "cesur adam korkmayan

değil, korkularını fetheden adamdır" derken ne çok şey anlatır!.. Korkularımızı fethedemediğimiz ve korkularımızdan korktuğumuz için hergün özgürlük alanımız daha da daraltılıyor. Özgürlük alanımız daralırken, ekilen nefret ve düşmanlık tohumları yeşeriyor. Oysa korku, nefret ve düşmanlık üzerinden barış ve yeni bir hayat kurmak imkansız. Tarih bunun sayısız örnekleriyle dolu. Demokrasi, uzlaşma, uzlaştırma, hoşgörü, çoğulculuk, farklılığa saygı, özgürlük, eşitlik olmadan toplumlar geleceğe akamıyor. Biz bu kısır döngüyü bir türlü kıramıyoruz. Geçmişin karanlık gölgesini taşımaktan asla vazgeçmiyoruz. Kin ve intikam duygularını sonraki nesillere aktararak duruyoruz. Güney Afrika'da siyahlar, Mandela'yı beyazlardan intikam alması için zorlarken, Mandela "eğer sizin dediğinizi yaparsam siz beni yönetirsiniz, oysa beni sizi yönetmek için seçtinizve ben gelecek nesilleri de pençesine alacak kanlı bir iç savaşı başlatmayı reddediyorum" der.

"Dünyayı değiştirecek en güçlü silah eğitimidir" derken de barışı, uzlaşmayı, hoşgörüyü, birlikte yaşamayı gelecek nesillere aktarmayı önceler. Keşke Mandela'yı benim ülkemizin çocukları daha iyi tanısaydı, bir gazetesinin kışkırtıcı manşetinden ötesini görebilseydi, inanıyorum ki ihtiyacımız olan iç barışı daha kolay kurabilirdik. Belki hala 'fişleme'yi, 'ayrıştırma'ı, 'kıyım'ı tartışmıyor, meydan meydan dolayıp bizim gibi düşünmeyenlere 'hain' diyor olmazdık.

Bir adam, güler yüzlü, insan olduğunu ve insani zaafının olduğunu inkar etmeyen, yumuşak sesli bir adam, onurlu duruşu ve mücadelesiyle ülkesini geçmişin tutsaklığından kurtararak halkını özgür dünyanın bir parçası yapıyor. Kendisini 27 yıl 'vatan hainliği' suçlamasıyla hapsedmiş beyaz adamın devlet başkanı de Klerk ile el sıkışıyor ve birlikte beyaz ve siyah ırkçılarla mücadele ediyorlar ve insanlığın yüzü akı oluyorlar.

Teşekkürler ve güle güle Mandela!

Kocaelili Sanayici ve işadami Tahsin Tarhan, CHP Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanı aday adayı olduğunu açıkladı...

“Bu hasret bizim, Kocaeli hepimizin”

Tahsin Tarhan Hakkında

1964 yılında Gümüşhane’de dokuz çocuklu bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi.

İş hayatına oto makas tamircisi olarak başladı.

16 yaşındayken kendine ait tamirci dükkanı açtı.

22 yaşında otomotiv şirketi kurarak oto makas toptancılığı yaptı.

2000 yıllarda sanayiciliğe ilk adımını attı. TT Çelikyay A.Ş’yi dünyanın 35 ülkesine ihracat yapan dünya markası haline getirdi.

Siyasi yaşamına 2002 yılında Sosyal Demokrat Halkçı Parti’nin (SHP) Gebze Kurucu İlçe Başkanı olarak başladı.

2005 yılında SHP parti Meclis üyeliğine seçildi.

Sosyal demokratların Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) çatısı altında birleşmesi gerektiğine inandığı için CHP’ye katıldı.

2011 yılında CHP Genel Merkezi’nde Örgütlerden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Danışmanlığı görevinde bulundu.

Çayırova’ya beş bin kişilik bir stadyum kazandırdı.

Futbol okulu açarak 500 öğrencinin eğitim almasını sağladı.

Çayırova’da 18 sınıflık Tahsin Tarhan İlköğretim Okulu’nu yaptırarak, Milli Eğitime bağışladı.

Sayırsız üniversite öğrencisine burs verdi.

Dünyanın birçok ülkesinde ve Türkiye’nin değişik bölgelerinde çektiği fotoğrafları, Doğan Kitap tarafından yayımlanan ve çok sayıda politikacı, sanatçı, işadami, yazar ve gazetecinin yazılarının da yer aldığı “Günden Kalan İzler” isimli kitapta topladı. Kitabın tüm gelirini de Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı’na (TEGV) bağışladı.

2008 ve 2009 yıllarında iki dönem Çayırova Bölgesi’nden TBMM’de Yüksek Vatandaşlık Onur Ödülü’ne aday gösterildi. Gerek Eğitim Gönüllüsü gerekse Sanayici olarak çeşitli kurumlardan sayısız ödül aldı.

Yüksek okul mezunu Tahsin Tarhan evli ve üç çocuk babasıdır.

Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanlığı için aday adayı olduğunu açıklayan Cumhuriyet Halk Partisi’nin tanınmış simalarından Kocaelili Sanayici-İşadami Tahsin Tarhan, Kocaeli’nin sorunlarını ancak halkın değerlerine saygılı, sol, sosyal demokrat bir yönetimin çözebileceğini belirterek, “Gün iktidar olma günüdür. Bu hasret bizim... Kocaeli hepimizin!.. Onun için diyoruz ki; Ferman padişahınsa sokaklar Kocaeli halkınındır”dedi.

Eğitime ve spora olan duyarlılığı ve bağışları ile bilinen Sanayici-İşadami Tahsin Tarhan, Kocaeli Yüksek Öğrenim Derneği’nde (KYÖD) yaptığı basın toplantısında, aday adaylığı başvuru dosyasını Kocaeli CHP İl Başkanı Yalçın Kuşkan’a teslim etti. Basın toplantısında bir konuşma yapan CHP İl Başkanı Yalçın Kuşkan, “Bir Pazar gününü böyle coşkulu bir şekilde sizlerle paylaştığım için çok mutluyum. Bu seçimlerde Kocaeli’nde seçimi alacağımızdan eminim. Kocaeli’nde CHP üyelerimiz yaptığımız seçimlerle kimi istiyorlarsa onu aday yaptılar. Biz adaylarımızı tebaa anlayışıyla değil, demokrasi ile belirledik, Ankaradan değil...” dedi. Birkaç cümle de Tahsin Tarhan için kurmak istediğini belirten Yalçın Kuşkan, “Sayın Tahsin Tarhan’la dostluğumuz çok eskilere dayanıyor. Sıfırdan gelmiş, büyük başarılarla imza atmış, çok gayretli bir arkadaşımız. Siyaseten de ekonomik olarak

da bölgemize değerli hizmetleri olmuş bir arkadaşımız. Ben bu seçimlerde Kocaeli’nde seçimi alacağımıza eminim. Başarılar diliyorum” diye konuştu.

Daha sonra konuşmasına başlayan Tahsin Tarhan ise, “Esnafımız mutsuz, emekliler umutsuz, işçilerimiz, emekçilerimiz, köylülerimiz çaresiz, sanayicimiz güvensiz.... Bunların hepsine ‘dur’ diyeceğiz. Kadınları-

mızla, gençlerimizle, örgütümüzün tüm üyeleriyle, seçmenlerimizle, CHP ilçe belediye başkanı adaylarımızla, seçim kampanyalarımızla Büyükşehir’e ve 12 ilçemize partimizin bayrağını dikmek için, Yeşil bir Kocaeli için, dünya kültürlerinin yaşatıldığı sosyal bir kent yaratmak için AKP’nin sistemine başkaldırıyorum. Ve partimizin bir neferi olarak Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Başkanlığı

için aday adaylığımı açıklıyorum” dedi.

Kalabalık bir topluluğun izlediği ve tiyatro sanatçısı Yelda Özdeş’in sunduğu toplantıya CHP Parti Meclisi Üyesi ve Denizli Milletvekili İlhan Cihaner, Amasya Milletvekili Ramis Topal, Denizli eski Milletvekili Hilmi Develi, Kocaeli CHP İl Başkanı Yalçın Kuşkan, İzmit İlçe Başkanı Selma Yıldırım, Gebze İlçe Başkanı Sedat Ta-

tar, Derince İlçe Başkanı Sefer Yeni, Körfez İlçe Başkanı Mehmet Miroğlu, Karamürsel İlçe Başkanı Mustafa Asım Uğurlu, Gölcük İlçe Başkanı İsmet İşeri, Darıca İlçe Başkanı Salman Köseali, Kandıra İlçe Başkanı Kenan Çapraz; İzmit belediye başkan adayı Sefa Sirmen, Gebze Belediye Başkan Adayı Yakup Yılmaz, Körfez Belediye Başkan Adayı Prof. Dr. Reşat Başar, Kartepe Belediye Başkan Adayı Yaşar Sönmez, Derince Belediye Başkan Adayı Hakan Savaş, Kandıra Belediye Başkan Adayı İsmail Sarıca, Darıca Belediye Başkan Adayı Cengiz Hamsioğlu ile Büyükşehir belediye başkan aday adayları Kerametdin Gençtürk, Prof. Dr. Ali Akdemir ve Gebze eski belediye başkanı Mehmet Emin Avcı, Alevi Kültür Dernekleri Genel Başkanı Doğa Demir ve Emekli-Sen temsilcileri katıldı.

Basın toplantısında hazırladığı sunum eşliğinde konuşan Tahsin Tarhan, Kocaeli'nin "kimliğini kaybetmekle karşı karşıya olduğunu" ve bu gidişe "dur" demek için Büyükşehir Belediye Başkanı olmak için aday olduğunu söyledi.

"Yıllardan beri havasını soluduğumuz, suyunu içtiğimiz, sevinçler ve hüznüler yaşadığımız Kocaeli'mize ve halkımıza karşı duyduğumuz sorumluluk gereği, başta Büyükşehir Belediyesi olmak üzere, tüm ilçelerimize Cumhuriyet Halk Partisi'nin bayrağını dikmek bizim en öncelikli görevimizdir" diyen Tahsin Tarhan şu görüşleri dile getirdi;

"Ekonomisiyle, sanayisiyle, bilim kuruluşlarıyla, üniversiteleriyle her alanda bir dünya kenti olma potansiyeline sahip Kocaeli'miz bir üçüncü dünya kenti vizyonu ile yönetilmektedir.

Kocaeli'mizi marka bir kent; Kandıra'mızın yoğurdunu, İzmit'imizin tadı dillere destan pışmaniyesini, Hereke'mizin halısını, Karamürsel'imizin sepetini dünya markası yapabilmemizin önünü açmak için bu gidişata 'dur' demeliyiz."

Kocaeli'nin mevcut sanayine sahip çıkacağını ve koruyacağını açıklayan Tahsin Tarhan, "Ben yokluktan, yoksulluktan gelip sanayici olan bir kardeşiniz olarak, sanayinin de sanayiciliğin de çok farkındayım. Ekolojik dengeyi bozarak, çevreyi yok ederek sanayileşerseniz bir gün siz de yok olursunuz. Yapılacak olan var olan sanayiye koruyup, sahip çıkarken, ilimizin ekolojik dengesini korumayı ve çevreyi unutmamaktır. Bunun için

ilk işlerimizden biri yerel yönetimin sanayiye bakış açısını değiştirmek olacak" diye konuştu.

Kocaeli'nin her ilçesinde ayrı güzelliği barındıran bir dünya kenti olması gerektiğine dikkat çeken Tahsin

layacağız. Kocaeli'mizi evrensel şehircilik standartlarına yakışır, insan odaklı ve tüm canlıların doğal ortamları içinde yaşayabileceği kimlikli ve kişilikli bir kent haline getirmeyi başaracağız. Yapılanmasını büyük

"FERMAN PADİŞAHINSA"

Tahsin Tarhan sözlerini şöyle tamamladı:

"Evet, gün Kocaeli halkının günüdür. Kadınlarımızla, gençlerimizle,

Tarhan, "Kocaeli bugün üçüncü dünya vizyonu ile yönetilmeye çalışılıyor. Yol yapmak, çöp toplamak gibi asli görevlerini "hizmet" veya "proje" diye yutturmaya çalışan bir yönetimden çarpık kentleşmeye, yanlış sanayileşmeye, işsizliğe ve yoksulluğa çözüm getirmesini, proje üretmesini beklemek saflık olur... "Zamanı hizmete dönüştürdük" diye övünenler belli ki zamanı boşa geçirmişler" dedi.

"YAPI STOKU..."

"Turizm kenti olmak için tarihi eserleri park alanlarının altına gömmemeli, "bilim-teknoloji kenti" olmak için bilim insanlarına "şarlatan" denmemeli, engelli kenti olmak için de yapılan kaldırımlar, engellilere engel olmamalı" görüşlerini savunan Kocaeli CHP Büyükşehir Belediye Başkanı Aday Adayı Tahsin Tarhan, şu görüşlerini şöyle dile getirdi:

"Kocaeli'mizde 7'den 70'e tüm hemşerilerimizi, hiçbir ayrıma, önyargıya tabi tutmadan; Kartepe'den Darıca'ya, Karamürsel'den Kandıra'ya kadar tüm hemşerilerimizi kucak-

oranda tamamlamış ve yapı stoku eskimiş Kocaeli'ni deprem güvenliğini almış bir kent haline getirmek bizim en önemli gündem maddelerimiz arasında. Kocaeli'miz, deprem riski karşısında kaderine terk edilmiş bir kent olmayı hak etmiyor. Öncelikle zemin sıkıntısı olmayan bölgelerde verilecek imar hakları ile bu yapılar bir an önce yenilenmelidir."

"ULAŞIM VE YURT SORUNU "

Kocaeli'nin şu an yaşadığı en önemli sorunlardan birinin ulaşım olduğuna dikkat çeken Tahsin Tarhan, şu görüşleri savundu:

"Günü kurtarmak adına geçici kavşak çözümleri ile Kocaeli'mizin ulaşım sorununu çözmek mümkün değildir. Ciddi bir ulaşım master planı hazırlanmalı, alternatif ulaşım ve raylı sistem yatırımları mutlaka yapılmalı. Kocaeli'mizdeki diğer önemli sorun ise üniversite öğrencilerimizin ulaşım ve yurt sorunudur. Öğrenci kardeşlerimin kolayca çözülebilecek bu sorunlarına bile çözüm üretememiştir."

öğrencilerimizle, aydınlarımızla, işçilerimizle, işsizlerimizle, sendikalarımızla, esnafımızla, emeklilerimizle, engellilerimizle, iş kadınlarımızla, işadamlarımızla, sanayicilerimizle, köylülerimizle, meslek örgütlerimizle, yöre derneklerimizle, farklı inanç gruplarımızla, sanatçılarımızla, dindarlarımızla, sivil toplum örgütlerimizle ve farklı kimlik ve kültür temsilcilerimizle Kocaeli'nde özlediğimiz sol, demokrat ve halkçı iktidarı yaratmanın fırsatı doğmuştur. Zaman ayrılıkları körüklemeye zamanı değil, aynılıklarımızı, ortaklıklarımızı, benzerliklerimizi ortaya çıkarma, paylaşma ve ortak mücadele zamanıdır. Gün iktidar olma günüdür. Bu hasret bizim... Kocaeli hepimizin!.. Onun için diyoruz ki; Ferman padişahına sokaklar Kocaeli halkınındır."

Tahsin Tarhan, konuşmasının ardından sonra milletvekilleri, il başkanı ve ilçe başkanları, ilçe belediye başkan adayları ile büyükşehir belediye başkan adayları birlik ve beraberlik fotoğrafı verdiler.

Erdal Boyoğlu

Yaşamın Bitmeyen Sürgün Halleri

2

Geri dönen 12 Eylül mültecileri arasında en çok sendikacılar ve sanatçılar döndüler. Kimi devrimci mülteci mücadele için dağlara kimi ise şehirlere döndüler. Diğer dönenler ise en çok çocukları için istediler ve döndüler. İstiyorlardı ki, çocukları da aynı topraklarda, aynı mahallede, aynı ağaç altlarında büyüsünler... 12 Eylül mültecilerinin yazıları okunduğunda en çok hasret ve özlem vardı, aşk vardı, umut vardı, bulundukları yerde sürekli mutsuzluğa kürek çekiyorlardı. Umutsuzluk vardı, hep dönme hayalleri vardı. 12 Eylül muhatapları ve mağdurları er geç Türkiye ve Kürdistan'a döneceğine kesin olarak inanıyorlardı. Oysa kimisinin cenazesi gitti. Kimisi hastalıklı gitti. Kimisinin cezası düştü, kimisi sokakta kendi arkadaşları tarafından öldürüldü, ondan gitti. Birde herşeye rağmen sürgünde kalanlar oldu. Behice Boran "Gurbette yaşamak, Türkiye'den kopmak, giderek oraya yabancılaşmak anlamına gelmiyor. Hele benim için, aynı dünya görüşünde olan diğer insanlar için de diyebilirim, hiç mi hiç o anlama gelmiyor. Aklım fikrim Türkiye'de. Düşüncelerim, ilgilerim ve günlük yaşamımın sıradan davranışları dışında ki davranışlarım yoğun olarak Türkiye'de ve Türkiye için yaşıyorum. Benim konum da olan diğer insanla-

rın er geç Türkiye döneceklerine kesinlik inanıyorum". Kapatılan Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı. 12 Eylül sonrasında, hastalığı nedeniyle özel izinle yurt dışına çıktı. "Yurda dön" çağrısına uymayınca vatandaşlıktan çıkarıldı. 1987 yılında Brüksel'de yaşamını yitirdi. Türkiye'de toprağa verildi. Cem Karaca: 1979 yılında Almanya'daki 1 Mayıs kutlamaları sırasında çekilen bir resim dolayısıyla "Yurda dön" çağrısı yapıldı. Çağrıya uymayınca vatandaşlıktan çıkarıldı. Özal'ın izniyle Yurda döndü. İstanbul'da öldü. Tamer Akcam, "Ankara'nın bir sokağı, dolmuşta birkaç dakika ve bir kadeh rakı, bir paket maltepe.... Türkiye'de yaşam koşulu bulamayarak buralara gelmiş milyonlarca insan, burada da insan yerine konmuyor. Sağmalık inek gibiyiz. Herkesin hesabı, Almancının parasını sızdırmak!.. ikinci sınıf vatandaşsınız. En doğal insani haklarımız yok. Devrimci Gençlik Dergisi Yazı İşleri Müdürü; Dergide çıkan yazılar nedeniyle TCK'nin 142, ve 159 maddelerinden yargılandı. 142. maddeden hüküm giydikten sonra, Ankara Kapalı Cezaevi'nde 1979'da kaçarak yurt dışına çıktı. kaçarken "o duvar oduvarınız vız gelir bize" o ünlü sözün sahibi. 1980'den sonra, "Yurda dön" çağrısına uymayınca vatandaşlıktan çıkarıldı. Almanya'dan Amerikaya geç-

ti ve orada üniversitede öğretim görevlisi. Türkiye'ye girip çıkıyor. Mehmet Koç, Halk ozanı. 1980'de Partizan Davası'ndan yargılanırken tahliye edildi. Daha sonra, arandığını öğrenince yurt dışına çıktı. Fransa'da yaşıyor. Gültekin Gazioglu, "Siyasi sürgünlük zoraki ve katlanması zor bir yaşamdır, sürgünle gelen "bol zamanlar"ın olumlu yanını söyle vurguluyor" okumak için eskiden bulamadığım kadar zaman bulabiliyorum. sanat ve kültür etkinliklerini izliyorum". İşçi çocuklarının pedagojik problemleriyle ilgileniyor, onların ana dillerini öğrenmelerine yardımcı oluyor Gaziogluna göre. Sürgün yaşamı, kendi iradeleriyle yurt dışında yasadıklarına benzemiyordu. Töb-Der Genel Başkanı. Töb-Der Davası'nda yargılanıyordu. yurt dışına çıktı.. Türkiye'ye döndü. Kemal Daysal; DİSK Genel Yürütme Kurulu Üyelerinden, " Kuşkusuz ki buradaki yaşam tarzı benimsenecek, kabul edilebilecek bir yaşam tarzı değil. Bir zorunluluğun tabii sonucu yalnızca. Biz bu zorunluluğu ortadan kaldırmaya çalışıyoruz. Vatanımıza, insanlarımıza kovuşmanın özlemi içindeyiz" diyordu. Türkiye'ye döndü. Melike Demirag; "Bir buçuk odacık bir yer. Buzdolabı yok. Yiyecekleri naylon torbalarla dışarı sarkıtıyorduk," Önceleri beni çok üzen şey hakkımdaki yanlış haberlerdi. Bir

Piskopatın biri de 'Melike ile Şanar MİT ajanı' diye bir söylenti çıkardı ve yemeyip içmeyip yaymaya başladı. Gülmeyin gülmeyi.. Bir deli çıkıyor, bir taş atıyor kuyuya, kırk akıllı çıkaramıyor. Onun bu söylentiye çıkarması değil ama, çok yakın dostlarımızın bile 'Acaba mı?' deyip bize karşı soğuklaşmaları.. Buna kahrolmayacak insan düşünemiyorum". 1981'de Kıbrıs'ta bir film festivalinde Sürü filminin gösterimine davetli olarak katıldı. Festivalde yaptığı konuşması ile ilgili olarak "Yurda dön" çağrısı yapıldı. Çağrıya 'kocası Şanar' gibi uymayınca vatandaşlıktan çıkarıldı. Ayrıldığı eşi Şanar ile birlikte Almanya'da yaşadı. Türkiye'ye döndü. Demir Özlü; İsveç'te kızına yazdığı mektup'ta "Sevgili kızım... Size güveniyorum. Ama çok da merak ediyorum. Ben buralara alışıyorum. Büyük bir özlem içinde alışıyorum. Burada günler karanlık. Hep sokaklar gün batımındaki gibi. Sokakta tekme atabileceğim bir konserve kutusu bulamamak ne garip! Miyavlayan kediler de yok", Örneğin Şehzadebaşı'ndaki eski bir caminin mezarlıklarını, Şehzadebaşı Camii külliyesini yeniden görmek için elbette kendimden çok şey verirdim.

Devam edecek

JİTEM resmi ilan verdi

Geçtiğimiz günlerde hararetle tartışılan, irdelenmesi gereken bir gelişme oldu efendim. JİTEM diye bilinen devletin kontrgerilla örgütlenmesi İş-Kur'un web sitesine ilan verdi ve böylece kamuoyu önünde de resmileşti.

1984 yılında temeli atılan, 80'li yılların sonunda faaliyete başlayan ve işlediği cinayetlerin sayısı 90'lı yıllarda tavan yapan bir askeri örgütlenmeden söz ediyoruz. Bu kuruluş Kürdistan'da 17 bin 5 yüz faili meçhul cinayet ve kaçırma, kaybedilmenin sorumlusu. Ve Kürtler bu örgütlenmeyi bütün operasyon biçimleri ve işlediği suçlarından çok iyi tanısa da, devlet güçleri, gelmiş geçmiş bütün hükümetler, yargı JİTEM'e dair bir inkar üzerinde birleşti.

Belki de bu durum, bu inkar ediyor oluşu JİTEM'in korkutucu imajının daha da yaygınlaşmasına neden oluyordu.

Böylece JİTEM hem yargının elinden kaçıyor hem de operasyonlarının etkisi daha büyük oluyordu.

Geçen sayımızda Fikri Sağlar ile söyleşimde Sağlar ile bu konuyu konuşmuştuk. Sağlar, Susurluk soruşturması sırasında Teoman Koman'ın önüne JİTEM'e ilişkin çok sayıda resmi belge koymuş olmalarına rağmen Koman'ın JİTEM'in varlığını inkar etmeye devam ettiğini anlatıyordu.

Oysa sonraki yıllarda da JİTEM eylemlerine devam etti ve 2005'te Şemdinli'de suçüstü yakalandı. Tam da hükümetin aydınlarla buluşup Kürt meselesinde adımlar atmaya hazırlandığı bir dönemde JİTEM elemanları Şemdinli'de provokatif eylemler yapmak için yola çıkmışken, Şemdinli halkı provokatörlere suçüstü yapmıştı. Bu operasyonda yakalanan JİTEM elemanları Yaşar Büyükanıt tarafından 'iyi çocuklar' olarak tanımlandılar, sırtları sıvazlandı, soruşturmayı genişletmek isteyen savcı meslekten men edildi.

Sonraki yıllarda bu defa darbe soruşturmaları sırasında yargı önüne çıkan Arif Doğan, mahkeme salonunda JİTEM'in varlığını açıklarken, ken-

disinin de bu kontrgerilla örgütünün kurucusu olduğunu söyledi. Ancak bu darbecilerin Fırat'ın Doğusu'ndaki faaliyetlerine ilişkin kapsamlı bir soruşturma yapılmadığı için bu soruşturma ve yargılamalar JİTEM'in de yargılandığı bir dava sürecine dönüşmedi.

Böyle böyle 2013'ün Aralık ayına geldiğimizde JİTEM bu kez de polis uniformaları ile, polis kimliği ile ama Şemdinli'dekine benzer yöntemlerle, devletin çok iyi bildiği kışkırtma ve öldürme yöntemleri ile Yüksekova'da (Gever) ortaya çıktı. Kürt hareketinin üzerinde ısrar ettiği ve özenle korumaya çalıştığı çözüm sürecini akamete uğratmak için eyleme geçti, iki Kürt yurtseveri katletti. Büyük olasılıkla daha büyük bir katliam hedeflenmişti ancak Kürt halkının olgunluğu bunu engelledi.

Fikri Sağlar aynı söyleşimde hükümetin JİTEM'in yerine JİT'i kurmasıyla bir şeyin değişmeyeceğini söylüyordu. Bence JİT, JİTEM'in yerine kurulmamış, sadece JİTEM'in adı de-

İshak
KARAKAŞ

ğiştirilmişti. Polis ya da asker üniforması ile Kürdistan'da operasyonlarına devam etmekteydi.

Şimdi Özgür Gündem'in 7 Aralık 2013 tarihli haberinden anlıyoruz ki, devlet buna da ihtiyaç duymuyor ve JİTEM adını kullanmaya devam ediyor, bu isimle resmi ilan veriyor.

Merkez medya ise savaş propagandası işlevini yerine getirmekte, Yüksekova haberlerinde görüldüğü gibi devletin resmi kurumlarının kontrgerilla eylemlerini aklamak için çaba sarf etmektedir.

Bu kuruluşların faaliyetleri durdurulmadan, mensupları yargılanmadan ve geçmiş eylemleri ile Hakikat ve Adalet Komisyonları'nda yüzleşilmeden barış hep risk altında olacak.

Ve kimbilir şimdi acaba bu yayımlanan ilan üzerine hangi aylak, avare ya da işsiz genç JİTEM'in ağına takılarak devlet adına cinayet işlemek üzere Kürdistan'a doğru yola çıkacak?

Ustalar Ataşehir'e Ses Veriyor Lüsnü Senlendirici konseri

12 ARALIK | SAAT
perşembe | 20:30
Zübeyde Hanım Öğretmenevi

ÜCRETSİZ
Davetiyeleri Ataşehir Belediyesi
Halkla İlişkiler Müdürlüğü'nden
temin edebilirsiniz.

**BATTAL
İLGEZDİ**
Ataşehir Belediye Başkanı

**ATAŞEHİR
BELEDİYESİ**
Gelecek burada

0216 **570 5000**
www.atasehir.bel.tr
facebook.com/atasehirbel
twitter.com/atasehirbel

Levent Tüzel

Sürekli eylem halinde olan bir partinin genel başkanı olarak milletvekili seçildiniz. Meclis performansınızı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Biz Emek, Demokrasi, Özgürlük Bloğu'nun vekilleri olarak seçildik. Ben seçildikten sonra bağımsız kaldım, diğer arkadaşlarım gibi BDP'ye geçmedim İstanbul'dan seçilen Sırrı ya da benzer seçilen Ertuğrul gibi. Çünkü bunun bizim buradaki blok hukukuna ya da cephe anlayışına daha uygun olacağını düşündüğüm için. Ve bağımsız olarak kaldığında komisyonlarda çok yer alınamıyor. Ve hani grup adına söz alma şeyinin dışında kalıyorsun, ancak yasa maddeleri üzerine değişiklik önermeleri verilince, şahsı adına söz aldığında, yani Meclis'teki kürsü kullanması açısından buralarda bir sınırlılık var ama o sınırlılığa rağmen hem BDP Blok vekili olarak BDP grup yönetiminin bize çoklukla söz vermesi sayesinde hem de Meclis'te biz danışmanlarımızla ve çevreden katılanlarla bir grup olarak hem araştırma önermeleri hem bakanlıklara, Başbakan'a soru önermeleri hem Meclis'te belki de bir ilk olacak şekilde işçilerle, emekçilerle ve bütün bizim HDP'nin temsil ettiği

tüm halk kesimlerinin sorunlarının basın toplantıları ile dile getirilmesi açısından da kayda değer bir şekilde kullanıldığını düşünüyorum. Ancak tabii bunun görünür olması meselesinde ciddi bir problem var.

Kendi kitlenizi Meclis'te yeterince temsil edebildiğinizi düşünüyor musunuz?

Tabii, o açıdan yani gözümüz arkada kalmak zorunda değil. Biz her alanda, emekçilerin talepleri konusunda olsun, kadın hakları, çevre meseleleri, tabii ki Kürt sorununda, halklar ve inançların eşitlik ve özgürlük talepleri konusunda olsun, ülkenin işte eğitimde, sağlıkta, sosyal güvenlikle, her alandaki sorunlarında ilgili yasalarla, yeri geldiğinde bu yasaların görüşüldüğü sırada hem de soru önermeleriyle bunları dile getirdik. Ama dediğim gibi, yani bu Meclis'teki temsiliyet meselesi hani sizin aldığınız, sizin arkanızdaki desteğe, güce denk düşen bir karşılığı olmuyor. Mesela ben 144 bin oyla, belki de Türkiye'de bugüne kadar seçilmiş, 24'üncü dönem seçilmiş, en çok kitleden oy almış bir milletvekiliyim.

Evet, bunu ben de araştırmıştım.

Ama oradaki temsiliyet ona denk düşünüyor mu dersiniz çok öyle değil tabii. Ben Meclis'te özellikle, orada sendikacı kökenli milletvekilleri var, ama belki onlardan daha çok işçi sınıfını, emekçileri temsil eden, onların sorunlarını dile getiren, Çalışma Bakanlığı'na soru açısından, bu konuları bizim dile getirmemiz beklenen bir konumuz oldu. Tabii, özellikle benim seçildiğim bölgede daha çok Kürt oylarıyla, Kürt halkının oylarıyla da seçildik, onların, Kürt halkının bugün özgürlük mücadelesi, eşit yurttaşlık mücadelesi, demokratik özerklik ve demokratik bir anayasa yapım sürecinde tabii ki bunları dile getirmekte hiçbir zaman geri durmadık. Dediğim gibi sadece genel kurulda konuşmak değil, aynı zamanda soru önermeleri, basın toplantıları ve Meclis dışındaki çalışmalarımızla da tabii, daha çok, birçok işte, kitle gösterilerinde olsun, mitinglerde olsun ve demokratik kuruluş, dernek, bunlarla yaptığımız etkinliklerde hep bizim halka ne söz verdiysek, programımızda ne yazdıysa bunları orada dile getirmek açısından yani Meclis'te hiç sesi soluğu çıkmayan milletvekilleri gerçekliği karşısında bizim elbette bir yerimiz

oldu diye düşünüyorum.

Her zaman sokakta, fabrikalarda olan bir partinin, EMEP'in genel başkanı olarak Meclis'e seçildiniz. Bu iki alanın, sokak ile Meclis'in ilişkisi nasıldır, nasıl değerlendiriyorsunuz?

Şimdi halkın gözünde, işçilerin, mahallelerde yaşayan halkın gözünde Meclis'in tabii bir yeri var. Yani Meclis yasalar yapar, orada işte devlet sorunları görüşülür, ülkenin meseleleri görüşülür, halkın kaderi belirlenir diye bilinir, böyle bir yanı yok değil, bir yere kadar böyle bir özelliği var tabii Meclis'in. Ama yani bizim bir demokratik işleyişimizin olmaması, bir halk demokrasisinin olmaması aslında halkın doğrudan kendi seçtiği vekiller üzerinden ya da doğrudan kendisinin denetleyememesi gerçekliği karşısında aslında sokak ile Meclis'in arasında güçlü bir bağ yoktur. Yani emekçiler daha çok kendileri ile ilgili yasalar görüşüldüğünde

Haberleri olur mu?

İşte onu söyleyeceğim, çok bilmezler, yani bunu uyandıracak olan, böyle bir takım Meclis'te, hani yasa hazırlıkları var, bir takım dolaplar dönüyor, bir ta-

İshak Karakaş

“Sürece bütün barışçılar dahil edilmeli”

Levent Tüzel sosyalist hareketin tanınmış simalarındandır. Sakindir, çalışkandır ama siyaseti iyi bilir, mütevazıdır ama söyledikleri derindir, isabetlidir. Tüzel uzun seneler Emek Partisi'nin genel başkanıydı.

2011 seçimlerinde Emek, Demokrasi, Özgürlük Bloğu'nun adayı olarak İstanbul 3. Bölgeden girdi seçimlere ve belki de Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en fazla oyunu alarak parlamentoya seçildi.

Levent Tüzel ile buluşup parlamentodaki çalışmalarını, HDP'yi ve yerel seçimlerden beklentilerini konuştum:

kım hani halkın çıkarlarına ters düşen işler yapılıyor, bunun kim farkına varacaktır, oradaki gerçekten demokrasi güçleri olacak, partiler. Burada tabii bizim açımızdan bir tek BDP Blok güçleri olarak bizim böyle bir görevimiz var. Sendikalar tabii, meslek örgütleri, çeşitli ilgili demokratik kuruluşlar da böylesi gelişmeler karşısında haberdar oluyorlar tabii. Ama benim gözleyebildiğim kadarıyla, yani bugün yasama organı olarak Meclis yasaları çıkartırken yani ne halkın ihtiyacına denk bir çalışma pratiği içerisinde ne de halk, emekçi, sokaktaki insanlar orada olan bitenin farkında.

Sokak ile, fabrikalar ile Meclis arasında köprü görevini kim görecektir?

İşte vekiller bunun için seçilirler yani. Milletvekilleri aslında bu görevi yapmak içindir. Halkın çıkarlarını, sorunlarını, ihtiyaçlarını bu yasama meclisinde dile getirmek içindir. Ya da aleyhe yapılan işlere izin vermemek, denetlemek, onu tekrardan halka şikayet etmek üzerine, orada olması gerekir, ama bakıyorsunuz yani mevcut partilerde milletvekillerinin oraya katılım biçimi, çalışmak için yani, hani bir kere partinin iç demokrasisi

açısından bir defa öyle bir milletvekillerinin katılma şansı yok. Yani hükümet partisi olsun, ana muhalefet partisi olsun bir defa parti merkezleri ve grup yönetimlerinin önlerine koyduğu yasa ya da araştırma önergesi, bu yasama faaliyetleri açısından değil de, el kaldırıyorlar.

Yani kaldır, indir görevi mi görüyorlar?

Evet, kaldır indir görevi görüyorlar, dolayısıyla yani bir defa halkın doğrudan orada temsil edilmesi açısından bir problem var. Ama olan biteni, halkın buraya müdahil olması, yani örgütlü güçleriyle müdahil olması, işte diyelim ki sendikaları ile, meslek odalarıyla, yöre dernekleri ile ve tabii en ileri boyutuyla siyasi partileri ile, ama halkın siyasi partiler ile ilişkisi de bu açıdan şey değil, yani demokratik bir baskıya, alışverişi, katılma ve orada bir gücün partide yansımaya da uygun değil. Ama biz bir yasama meclisi ile yetinmemeliyiz, bu meclis tipi örgütlenmeleri halkın olduğu en küçük birimlerden, mahallesinde, köyünde, ilçesinde, buralardan başlayarak güçlü bir katılımı sağlamalıyız. Bu olduğu zaman sokakla Meclis arasındaki bağ, denetim ve katılım sağlanmış olur.

HDK ya da HDP oluşumlarını EMEP'liler ne ölçüde sahiplendi?

Emek Partisi 96 yılında kuruldu. Tabii bir geçmişi var. Ve o kurulduğumuz günden bu yana da biz işçi sınıfının, ezilen emekçilerin mücadeleciler güçleriyle, ülkemizde bedel ödemiş sosyalist aydınların, demokrasi güçlerinin bir bileşimi olarak Emek Partisi'ni kurduk. Ve kurulduğumuz günden itibaren biliyoruz ki biz işçi sınıfının hem demokratikleşme, sosyalizm mücadelesi, ileri hedefi olarak bunun kavgası içerisindeyiz, bunun çalışması içerisindeyiz ama biz sadece biz olarak hareket etmek değil, ülkede birikmiş sorunlar, işçilere dönük saldırılar açısından olsun, işte toplumsal eşitsizlikler açısından olsun, devasa Kürt sorunu ve laiklik meseleleri açısından olsun, ülkenin bağımsızlık meselesi, çevre sorunları, birçok meselelerde aslında halk güçlerini birleştirmek diye bir görevimiz var. Yani bir yandan partimizin görevlerini saptarken şunları söyledik: İşçi sınıfının örgütü olabilmek için onları fabrikalarda, sanayi sitelerinde, bulundukları her yerde, her alanda partiye kazanmak ama en az onun kadar önemli olan çok daha geniş bir demokrasi cep-

hesini oluşturmak. Hak ve özgürlükler cephesini oluşturmak. Bu cepheyi oluşturacak güçler bellidir. Başta 30 yıldır özgürlük mücadelesi veren bir siyasi hareket olarak, bir demokratik bir halk hareketi olarak Kürtler başta olmak üzere sosyalist yapılar ve giderek kendisini çok daha fazla gösteren çevre hareketleri, çevre aktivistleri, güçlenen bir kadın mücadelesi, gençliği ile, kadınıyla, Hazeranda en son örneğini gördüğümüz bu halk güçlerinin bir araya gelmesi bizim partimizin kuruluşundan bu yana gözettiğimiz bir şeydir ve biz iki binli yılların başından itibaren bu doğrultuda somut adımlar attık. Hemen hemen bütün o tarihten itibaren yapılan seçimlerde biz seçim ittifakları, halkla bir araya geldiğimiz zaman bütün halk kesimlerinin toplumsal hareketlerini oluşturacak çalışmalar, kampanyalar yürüttük. Yani 2011 seçimlerinde Emek, Demokrasi, Özgürlük Bloğu olarak bir araya gelmek bizim arzu ettiğimiz bir şeydi. Ve o süreç bizi bugün Halkların Demokratik Kongresi ve Partisi çalışmasına taşıdı. Dolayısıyla Emek Partisi için burada olmak devrimci bir görevdir, vazgeçilmezdir.

Yani diyorsunuz ki “bütün bileşenleri ile biz bu partiyi sahiplendik”, öyle mi?
Sahiplendik, evet.

Bundan sonra da sahipleneceksiniz.

Bundan sonra da sahipleneceğiz. Nasıl Kürt hareketi ve burada çok dikkate alınan Abdullah Öcalan nasıl stratejik olarak tanımlıyor ve Türkiye halklarının geleceği açısından ele alıyor ve seçimler için başlamış bir işbirliği değil diyorsa biz de işçilerin örgütlü gücü olarak ele alıyoruz, EMEP işçilerin örgütlü mücadelesi açısından ele alıyoruz.

Abdullah Öcalan’ın ifadesiyle Mahirler’in, Denizler’in, İbo’ların mirası mı?

Şimdi tabii o Türkiye’deki, bunu söylerken zannederim şöyle bir duyguyla ya da düşünceyle bunu yapıyor, yani Türkiye’de yıllardır devrimciler, sosyalistler, gençlik önderleri, emperyalizme karşı, faşizme karşı, bağımsızlık için, işçiler, emekçiler, halkların kardeşliği için mücadele edenler boşuna bedel ödemediler. Onların o gün yaptıkları, o gün ödedikleri bedeller, ödedikleri canlar boşa gitmedi. Bugün onların devamı gelen bir nesil, bir kuşak onların rüyasında, hayalinde, idealinde olan halkların bir araya gelmesini, emekçilerin birliğini, dayanışmasını, mücadelecilerin güçlerini kadir birliği yapmasını, ortaklaşmasını biz bugün gerçekleştiriyoruz Halkların Demokratik Partisi’nde. İşte belki de “emanet” diye kastedilen ya da o geçmiş mirasa, geçmişteki mücadele simgelerine, değerlerine, şahsiyetlerine atıf yapılması bunu çağırıştırıyor diye düşünüyorum. Bundan dolayıdır diye düşünüyorum.

HDP’nin seçimlerde şansı nedir?

HDP’nin hem demokrasi meselesinde hem emek alanında, hem özgürlükler boyutuyla net bir anlayışı vardır. Bizim zaten bir araya gelişimizin temel eksenini demokratikleşmedir, Türkiye’nin

demokratikleşmesidir. HDP bunun partisidir. Biz şimdi bu bilinçle ve bu sahiplenmeyle, bu özgüvenle ve bu politik kararlılıkla hareket ettiğimiz için bütün bu eşitsizliklere rağmen, anti demokratik uygulamalara rağmen yani seçim yarışında iktidar partisi olsun, ana muhalefet partisi olsun devlet desteği görünürken, bunlarla eşit koşulda girmedığımız ortada olmasına rağmen başarılı olacağız.

HDP’nin açıklamasında Gever’le, yani Yüksekova ile ilgili bazı ifadeleri çok eleştirildi. “AKP iyidir, çevresi kötüdür denmek mi isteniyor burada” diye soranlar oldu. Bu konuda ne diyeceksiniz?

Şimdi o türden tartışmaların ben de farkına vardım. Daha çok eleştiri konusu şöyleydi. Bu süreçte AKP’nin tutumu açık ortada. Bu süreci geliştirici, önündeki engelleri kaldırıcı, provokasyonu önleyici bir kararlılık, bir siyasi tutum sergilemiyor. Bu bizim için açık, HDP için açık ama o bildiride sanki AKP yeterince cesaret göstermiyor bu adımları atmada, bu sayede savaş yanlıları devreye giriyor gibi ifadeler eleştirildi daha çok. Bunları dikkate almak gerekiyor ama HDP açısından orada ne ifade edildiğinden öte bizim için tutum net işte bunu Sayın Öcalan’la görüşmeye giden arkadaşlarımız da, orada da ifade ediyorlar. Kamuoyuna ifade ediyorlar. Bu defa Kürt halkı yılbaşından bu yana yeniden çatışmasızlık sürecinde, demokratik siyasette ısrar ediyor. Yani silahlı mücadeleyle gelebileceği noktaya kadar gelmiştir, bundan sonra özellikle Türkiye halkı ile birlikte kazanmamız, halkların ortak geleceğini kurmak, bunun savaşılmayacağı görülmüştür. Dolayısıyla hükümetin bütün duyarsızlığına, bütün karşı taraftan buna engel, sorun çıkartmasına rağmen biz demokratik siyasette ısrar edeceğiz diyen bir tutum var. Ve bu tutum işe görüyorsunuz işte, kayıp vermeye devam

ediyor, bedel ödemeye devam ediyor. İşte kitle gösterileri, demokratik protesto gösterilerine ateşle yanıt veriliyor. Şimdi burada o zaman AKP hükümetine karşı söyleyeceklerimizi çok daha köşeli, net, onu Türkiye halklarına şikayet ederek yapmadığı şeyleri göstererek bu süreçte yeniden demokratik siyasete zorlamak, halkın demokratik hakkını kullanmasını, barışı kazamada ancak bunun yeniden bir mücadeleyle mümkün olacağı halkın kendi deneyimiyle yaşayarak görmesini sağlamak lazım.

Neden öyle davranıyor?

Neden öyle davranıyor, çünkü bu süreci tek başına, tek belirleyen olarak, istediği gibi bir yöntemle, bir siyasi şantaj aracı olarak kullanmak istiyor. Yani ben bir risk aldım, ben işte elimi taşın altına koydum, ben bu karşı güçlerin baskılarına rağmen bu sürece girdim ama bu süreci her şeyiyle ben belirleyeceğim, diyor. -

Hükümetin öncelikle atması gereken adımlar nedir?

Burada bir yasal düzenleme gerekir. Evet, bu süreç bir toplumsal çözüm ve bir barış arayışıysa Kürt sorununda ve demokratik bir arayışsa buna uygun tarafları da bu sürece katkı sunacak bütün güçleri de güvenceye alacak bir yasal çerçeveye kavuşması ve bu sürecin ihtiyaç duyduğu komisyonların oluşturulmasıdır. Anayasa Komisyonu, Hakikatlerin Ortaya Çıkarılması Komisyonu, Barış Komisyonu gibi, doğrudan hem Meclis’ten hem de Meclis dışından katılacaklarla, bu sorunu bir toplumun doğrudan izlediği, haber aldığı, katıldığı yani sadece devletle PKK arasında ya da devletle Abdullah Öcalan arasında, devletle BDP arasındaki bir diyalog olmaktan öte barışa ihtiyaç duyan tüm Türkiye güçlerinin, tüm Türkiye kesimlerinin dahil olacağı mekanizmalar kurmak gerekir.

AKP bu kompleksli tutumuyla HDP’nin söylemlerini dikkate alacak mı?

Yani şimdi buna kompleks dememek lazım, kompleksten öte bir şey. Yani bir siyasi çözüm var AKP’nin kafasında. O çözüm aslında Kürt halkının bugünkü ulusal bilincine, ulusal direnişine yanıt veren bir çözüm değil. O sadece diyor ki; “Evet bu ülkede Kürtler de olsa, başka milliyetlerden de olsa, biz hepimiz Türk milleti olarak beraber yaşayalım. Kürtler ayrı bir halk olarak, kolektif haklar ve bir temsiliyet talep etmesin. Kendisine anayasal bir kimlik kazandırmasın ama biz bir takım kısmi reformlar, düzenlemeler yapalım,” diye meseleye yaklaşıyor. Böyle yaklaştığı sürece de bu Cumhuriyet rejiminin bugüne kadar getirdiği bir sorun gerçek anlamıyla çözüme kavuşamaz. Çözüme nasıl kavuşacaktır o zaman? Bir direniş ve demokratik mücadele geleneği, binlerce evladını bu nedenle kaybetmiş, binlercesini de hala cezaevlerinde çürüten bir devlete karşı mücadele geleneğini koruyan halk yine demokratik siyasetiyle, demokratik kitle hareketiyle ve tabii ki Türkiye halkını kazanarak, Türkiye’de demokrasi ve barış isteyen kesimleri yanına çekerek, AKP’ye rağmen, AKP’nin bütün bu çözümsüzlüğüne rağmen, kendisini dayatan benmerkezli tutumuna rağmen bunu kazanacaktır. Başka türlü zaten ilerlemesi de mümkün değildir.

Sürekli konuşuluyor. Size de sorayım. HDP, CHP ile, birileriyle ittifak yapacak mı?

Şimdi biz kendimiz bir ittifak hareketi olarak doğduk. Bizim varoluş nede-nimiz Halkların Demokratik Kongresi olsun, onun seçimlerdeki siyasi temsiliyetini sağlayan HDP olsun, bizim yegane amacımız halkın siyaset yapma hakkı için, ülkesini, geleceğini kazanmak için ve demokratik bir halk yönetimi için halk güçlerini birleştirmektir. Dolayısıyla CHP güçleriyle yapılacak bir ortaklaşma, ortak aday belirleme ve demokratik bir belediyeçilik, ranta, yolsuzluğa, soyguna, kirletmeye, anti demokratik uygulamalara karşı özgürlükçü, özerk, katılımcı, kadın temsiliyeti, eş başkanlık ve tabii ki Kürt sorunundaki yaklaşım itibarıyla de çok dilli bir belediyeçiliğin savunulması adına CHP’nin yer alacağı bir ortaklaşmayı biz arzu ettik ve arzu ederiz. Ama bizim çağrılarımız CHP yönetimi tarafından, Genel Başkan tarafından bu kabul görmedi. CHP’de “Gelin, beni destekleyin!” tarzındaki tutum hala egemendir ve bu ittifakın önünde engel olarak durmaktadır.

Çok teşekkür ederim.

Ben de çok teşekkür ediyorum.

Hakan TUNÇ

Gewer'de insanlar uçuyor!

*"İyidir uzun uzun düşünmek
yitirilen hakkında bir şey söyle-
mek için"*

Rilke

Gewer'de insanlar uçuyor! Öyle bir noktaya ulaşmışlar! Ne vakit polisler havaya ateş açsa insanların ölmesi bundan! Vakıtlı vakitsiz uçmalarından!

Hayır efendim, İçişleri bakanımın dediği gibi değil mesele. Yakın mesafeden 50 uzun namlulu silahla bir saldırı yoktur ortada. Öyle saldırı olsa, saldırının olduğu noktada ülkenin güvenlik teşkilatına yönelik en ufak bir saldırı olsa, bir burun kanasa bunlar en büyük puntolarla yazılmaz mıydı? Geçmişte olduğu gibi kişinin özel hayatına ilişkin deşifreler yaşanmaz mıydı? Varsa çocuğunun yetim gözlerinin fotoğrafı çekilip TV'lere, gazetelere meze yapılmaz mıydı? Kimbilir kaç aylık evli olduğu yada

görev süresinin dolmasına kaç gün kaldığının reklamı yapılmaz mıydı? Duygu sömürsünün en güzel pasajlarını; yitirilmiş yahut sakatlanmış bir hayatın en afili şekilde tasarlanmış kolajlarını tam da bu zamanlarda yaşamamız bir tesadüf değil.

Ama işte olayın aslı öyle değil! Bütün olay Gewer insanının uçmasında. İşte hal minval bunun üzerinedir. Uçmamış olsalar, polisler iki el havaya ateş açtığında nasıl ölsünler! Gewer insanı hunharca uçmaktadır! Ne vakit gökyüzünde dolaşan bir kurşun görseyim sanıp üzerine atlamaktadırlar!

Yakın geçmişte bir sosyal sorumluluk projesi olarak bir kampanya başlatılmıştı. Sakızlarımızı yerlere atmamamız üzerineydi. Kuşlar onları yem sanıp yiyorlardı. Nesilleri tükenme noktasına kadar varmıştı. Lütfen duyarlı olalım. Havaya ateş açmayalım, açanları uyaralım. Gewerliler ve bölge insanları kurşunları yem sanı-

yor!

Marcel Proust hakikatin sadece bellekte biçimlendiğini söyler. Siz olayların bu şekilde geliştiğini düşünürseniz öyledir. İnsanlar 50 uzun namlulu silah kuşanıp yakın menzilden saldırıya geçmiş diye düşünürseniz öyledir. İnsanlar uçabiliyor diye düşünürseniz öyledir. Her ne düşünürseniz öyledir. Aksi bir şey sizi ikna edemez. Zihninizde kurduğunuz sizin gerçeğinizdir, inandığınız şeydir o. Ve inançların değiştirilebilirliği pek mümkün değildir. Belleğinizin putlarını kim kırabilir sizden başka!

Çocukken tek kanallı bir televizyonumuz vardı. Sonradan öğrenecektik onun bir televizyon değil mezbelelik olduğunu. Bir gündelik yaşamımız vardı, gerçeğimiz; bir de o kara kutunun içindeki dünya. Anadolu'dan Görünüm diye bir şey vardı. Şey diyorum çünkü anlamlandıramadığımız ama bir dünya anlam yüklenmiş bir

mesajlar bütünüydü bizim için. Sırf insanlar gerçeği başka bir şey sansınlar diye üretilmiş bir proje. Başarılı da oldular. Misal şimdi siz Gewer ve tüm Kürdistan'da insanların uçabildiğini düşünüyorsunuz, buna inanıyorsunuz. Gerçeği belleğinizde böyle biçimlendirdiniz çünkü.

"Başlangıçta karanlık vardı." diyen Klaus Mann haklı ama o karanlık başlangıçla kalmadı, hala sürüyor. Simsiyah bir zift gibi duruyor...

İnsanın can parçasının bir mezarının bile olmayışı kadar acı bir şey yoktur. Daha da acısı belki can parçasının parçalarının konduğu mezarının tahrip edilmesidir. Siz bunları yaşamadınız belki. Ama bunu bir düşünün, size olsa ne yapardınız?

Bunu yaşayanlar için; "Bir daha asla dolu olmadı yaşam / karşılaşmalarla, yeniden görmelerle ve devam etmelerle," Rilke

Mustafa İşitmez

Homo Sapiens

Üzerinde yaşamakta olduğumuz dünya büyük bir sabırla ve dirayetle asırlardır insan ırkına ve diğer canlılara ev sahipliği yaparak merhametli bir anne gibi bizlere kucak açıyor. Onun kalıcılığının daha ne kadar süreceğini net olarak kestirebilmek pek mümkün değil fakat homo sapiensin düşünce becerisini kazanmasından günümüze kadar geline nokta gördüğümüz şudur ki; her şeyi kendi menfaatine çevirip, teknoloji çağına ulaşan insan egolarının ve doyumsuzluğunun bedelini yakın ya da uzak zamanda mavi gezegeni tamamen tüketip, yok ederek ödeyecek...

Bir çözümü var mı bu durumun bilinmez. Farkındalıkla başlıyor her şey belki de. Kendinden başka canlı türlerinin de yaşadığının farkında olmakla. Toprak, su, hava ve güneşi istihdam ederken, eşzamanlı kıyımın aslında kendini ve diğer canlıları yok

etme kumarı olduğunun farkında olmak olsa gerek.

Evren dünyanın üstün nitelikli, zeki insan tarafından katledilmesini kendi doğal sürecinde sessizce izlemeye devam ediyor. Tetikte ve sakın bir bekleyiş bu. Sanki yeni bir Big Bang öncesindeyiz.

Gelecek zamanda ortadan kalacak olan dünyanın bir alternatifi daha olmayacak muhtemelen. Belki de keskin zekasıyla kendini aşacak olan insan teknolojisini kullanıp, yeni bir gezegene taşıyacak ırkını ama bu fantastik bir film senaryosu için bile oldukça fantastik bir durum. Ayrıca gerçek olabileceğini ya da olduğunu düşünelim; insanın yüksek binalar ve kağıt paralarla yeni gezegeni de mahvetmeyeceğini kim söyleyebilir ki...

Kendini asırlardan beridir modern çağa taşıyan insan en tüketen olarak varlığını korumaya devam ediyor ve başka bir gezegende de bu

durumu sürdüreceği kesin.

Mağarasından ilk çıktığında basit bir karın doyurma girişimi ile başlayan var olma dürtüsünün günümüz insanını getirdiği nokta, fiziksel tokluğun yarattığı ruhsal açlık olsa gerek. Beden ile ruh ve kalp ile beyin arasındaki denge sarsılması tam da burada kendini gösteriyor. Modern çağın insanı minimum enerjiyle maksimum verim alma çabasına ekstra bir hız katarak ulaşırken, global dünya düzeyinde daha az mutlu, daha çok doymuş bir görüntü sergiliyor. Dengelerdeki çarpıklık toplumlara ve dolayısıyla yeni yetişmekte olan neslin psikolojisine birebir yansımakta...

Uyuşturucunun kol gezdiği ve daha kötüsü, bireylerin uyuşturucu kullanımından zevk aldığı toplumlara dönüşüyoruz. Çünkü duygu yok, sevgi yok ve anlayış yok. Sadece disiplin var, çalışma var, daha fazla sa-

hip ve daha fazla üstün olma güdüsü var, bu nedenle sömürü ve hırsızlık var, açlık var, fakirlik var, sadece %1i zengin olan ve geri kalan %99luk kısmın zenginlerin köleliğini yaptığı bir dünyamız ve teknolojik açıdan gidecek gelişen bir medeniyetimiz var.

Bizim övündüğümüz ve daha da geliştirmek için elimizden geleni yaptığımız bu medeniyet bozuntusuna hayvanların bakış açısını merak ediyorum. Tabii burada biraz gülünç bir duruma düşüyoruz galiba. Yaşlı bir baykuşun sesini duyar gibi oluyorum. Gözlerimizi oymak ve binalarımızı başımıza yıkıp, arabalarımızı müsait bir yerlerimize sokmak isteyen genç ve asi bir kargaya nasihat veriyor.

"Bırak kardeşim, insanla insan etme kendini..."

Poe'nun Kuzgunu: Derinden ve Uzun...

ÜMIT
BURNU

Dr. Ulaş Başar GEZGİN

Edebiyatımızda bir hayli yol kat etmiş bir yazarımızdan söz açalım: Taylan Kara'nın 'Poe'nun Kuzgunu' adlı kitabı önerilir. Kitap, dünya edebiyatı klasiklerini aratmayacak derinlikte ifadelerle dolu. Yazarın yarattığı otel çalışanı kadın karakteri, oldukça etkileyici; başkişimizi, oturmuşla kalkışıyla bile ezip geçiyor. Anlatıda, dev kuzgun (karga) anıtı, kargacıl bir uygarlık, Largactil ilacıyla yapılan anıştırmalar vb., okuru, 'gizemli soru'nun çözümlenebilmesi için adım adım hazırlıyor. Soru şu: 5 yıl önce ne olmuştu ve şimdi başkişimize ne olacak... Psikolojik gerilimle içiçe geçmiş o gizemli soru için, dekorumuz, ıssız bir sahil kasabası.

Yazar Kara, yan-öykülerle de göz dolduruyor: Satrançla ilgili öykü, buna bir örnek. Öykü, bize, satranç alegori-siyle, direnenlerin ve direnmeyenlerin eleştirisini sunuyor. Öykü içinde öykü de anmaya değer. Kitapta çok sayıda '1. Bölüm' başlıklı parça var. Bu durum, ilk bakışta, yazarın birkaç kurgu

olasılığını ardarda vermeye çalıştığını düşündürüyor. Ancak, parçaların sıfırdan başlamayıp birbirinin devamı olarak sürdüğü görülüyor. Anlatının sonuna bakılırsa, birçok 1. Bölümün olmasının bir başka nedeni olabilir. Anlatının temel eksenini, cinsel aşklar (Ediz ve Benal, Ediz ve eşi, Ragıp ve Elena, Ragıp'ın gizli ilişkisi ve Ediz ve Suna)... Kişilikler, Ediz'in bakışıyla, derinlikli bir biçimde verilirken, aslında, satranç yan-öyküsü dışında, toplumla bağı kopuk bireylerle karşı karşıyayız.

Kitabın eleştirilebilecek bir özelliği, birçok romanda kullanılan psikotik yazar tiplemesinin başkişi olarak yer alması. Oysa, başkişi, yazardan ne kadar uzaklaşırsa; anlatı, o kadar dışa açık bir nitelik kazanıyor. Romanda, kadındaki güçlü kişilik, bu klasik yazar tiplemesiyle gölgeleniyor. Belki de, anlatı, kadının gözünden verilse daha iyi olurdu ya da 'Rashomon'da olduğu gibi, aynı olay, iki hatta üç bakış açısıyla verilebilirdi. Başkişinin otele gelişi

de, paralel kurguyla verilebilirdi. Yazarın otel çalışanı kadın da dahil olmak üzere hemen hemen tüm kişiliklerinin okumuş insanlar olması ve hatta edebiyattan anlaması, anlatının sahicilik havasını zedeliyor.

Anlatıda kuzguna yapılan vurgu, Hitchcock'un 'Kuşlar' filmini ve Murakami'nin yapıtlarını anımsatıyor. Çoklu kişilik ve bellek gelgitleri dolayısıyla ise, 'Akıl Defteri' (Memento), 'Mulholland Çıkmazı', 'Makinist', 'Gizli Pencere' (en çok da bu film) vb. gibi filmleri andırıyor. Bir kitap yazısında, anlatının sonunu açıklamak doğru olmaz; ancak, bitiriş, yazarın gerçekçi olmak gibi bir derdi olduğunu gösteriyor. Oysa, yaşananların gerçek olması gerekmiyor. Sondan sonra gelen arka notları, yazarın anagramlara yönelik ilgisini açığa vuruyor. Yazar, kişiliklerin adlarını bile anagramlardan oluşturuyor.

Kitabın arka kapak yazısı şöyle: "Kâbil'in yediği halattan beri dünya

üzerindeki her cinayeti bir karga izler; tarih ötesi bir gözlemcidir, bir tür cinayet nöbetçisi... Sana cinayetle ilgili tüyo vermez; "bıçağı şuraya sapla", "kafasının şurasını parçala" demez; Kâbil'e yol gösterdiğinden beri her cinayetin bir nevi onur konusudur." Bu arka kapak, kitabın gizemli havasına zarar veriyor; çünkü okurda, en baştan, bir cinayet beklentisi yaratıyor.

Yazar Kara, uzun cümlelerini söyleyiş güzelliği ve felsefel görüşleriyle besliyor. Kara anlatıcılığının temel özelliği, uzun ve derin cümleleri ustalıkla bir biçimde örmesi. Kurulumu sorunlu ve derinlikli olmayan kitabı cümlelerden bıkıp roman okumayı bırakanlardanansanız, Taylan Kara, sizin için bir panzehir olabilir. O, sizi romanla barıştıracaktır. Önerilir.

Kitabın Künyesi

Kara, Taylan (2008). Poe'nun Kuzgunu. Ankara: Hayal Yayınları.

BDP'liler İstanbul'da bir yemekte bir araya geldi

BDP'nin İstanbul'daki dayanışma yemeği La Bella düğün salonunda yapıldı. Başta BDP eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş ve milletvekilleri Levent Tüzel, Sırrı Süreyya Önder, Ertuğrul Kürkçü, Sırrı Sakık, Nursel Aydoğan ve Pervin Buldan'ın yanı sıra BDP ve HDP PM üyeleri, İstanbul il yöneticileri ve 2000'e yakın partilinin katıldığı yemek Yüksekova'daki katliam nedeniyle sakin ve hüzünlü geçti. Yemeğe katılan gazetemiz Genel Yayın Yönetmeni İshak Karakaş ve editörü Ahmet Tulgar fırsat buldukça vekillerle ve partililerle gündemi konuştu.

Soldan sağa: İshak Karakaş, İMC GYY Defne Asal, Müzeyyen Karakaş, Hanım Işık, Fehim Işık, İMC G.Koordinatörü Eyüp Burç, Op. Dr. Samet Mengüç

Soldan sağa: Levent Tüzel, Sırrı Süreyya Önder, Başak Demirtaş, Pervin Buldan.

Soldan sağa: Pervin Buldan, Nursel Aydoğan, İshak Karakaş

Yaşamak istemişler!

Bedros DAĞLIYAN

TRAFİK

1995–1996 öğrenci hareketine

*Kentin baskısı kaldı bize
ve ışıkları trafiğin ya da kazası
oysa biz hep bir düş kazasında
yitirdik arkadaşlarımızı
karşıdan karşıya geçerken
eli bırakılan çocuklardık
o insan kalabalığındaki
son gülümsemesiydi annemizin
sonra hangi tarafa geçsek
karşıda kaldık!
Zafer Erkin Karabay*

Hepimiz bir düş kazasında, sınıfsız bir toplum ve dünya kurma özlemiyle çıkılan yolculukta arkadaşlarımızı, yoldaşlarımızı yitirmiştik. 1968 kuşağı da, biz 78’liler de gençliğimizi, düşlerimizi hatta aşklarımızı dahi yaşamaya fırsat bulamadan kahraman olmaya dahası ölmeye mahkûm olmuştuk.”Karşıdan karşıya geçememiştik işte... İyi şiirin her daim beğeneni mutlaka olacaktır. Bir de kendi ruh halleriyle örtüştürdülerse mutlaka daha çok beğeni toplayacaktır. Bu şiir ne çok bizim hayatımızdı, ya da ne çok benim hayatımdı. Yaşamaya dair fırsatımız hiç olmamıştı ki...

İntihar! Ne soğuk bir kelime... Kolyayı seçmektir denilebilir bazılarınca. Oysa hayatından vazgeçen ne çok şair ne çok yazar, sanatçı, bilim adamı var. Başka çareleri kalmamıştır; seçenekleri de. Anlatacaklarım bu insanların kısacık ama onurlu hayatlarıdır.

Nilgün Marmara hani Sylvia Plat araştırmasını yaptıktan sonra tıpkı ona öykünür gibi yine 29 yaşında intiharı seçen müthiş dizelerin şairi... Karabay’da Plath ve Nilgün Marmara gibi 29’un da intiharı seçtiğinde şöyle demişti:

Nilgün Marmara ve Plath’ın Şubat ayında intihar etmesi benim de onun gibi Şubat ayında intihar etmemi elbette gerektirmezdi. Ama mademki

yaşamda kalmaya kendimi ikna edemiyorum. O halde bir tarih belirlemeliydim. 29 yaşımın 29 Şubatını seçtim. Bu yüzden “Şubatta Saklambaça’ya intihar edeceğim tarihi de gizlemiştim” Kitabını göremeden gitmişti. Oysa ne çok istemişti görebilmeyi o acıyı da hissederek gitmişti işte...

İntiharı seçen nevrotik sanatçıların ölümünden sonra ünlü olmak, yaşarken şan, şöhret, servet kazanmak ya da sanatının ölümsüzleşmesi gibi amaçları yoktu; Beğenilmek gibi bir kaygıları da. İstedikleri tek şey sevdikleri bir işi yapmak, tamamına erdirdikten sonra da çekip gitmek!

Ölümün seçilmesinde, sanatçı ruhlu insanların sözcükler, nesneler, olaylar ve mekânlar arasında diğer insanlardan daha farklı bağlar kurmaları vardır sanırım. Bu yaratılan eserlerin çoğu biriciktir, tektir...

Ölüm, bir an o yüksek benliğin tam da en çok hayattan bezdiği, bıktığı zamanlarda çıka gelir.

“Çok yorgunum, dinlenmek istiyorum” der gibi gider ölüme... Ölüm hakiki bir dost gibi sarıp sarmalar adeta ölüme yürüyeni... İntihar eden o anda felsefenin “ Ölmeyi öğrenmek sanatı olduğuna ne çok yaklaşıp bilseniz. Ama felsefenin aynı zamanda yaşama sanatını da öğrettiğini göz ardı etmeyelim.

İntiharı arzulamanın delilik psikozuyla hiç ilgisi yoktur. Delilik şöyle dursun, tam tersine intihar edenlerin çoğunun yaşamın anlamını en akılcı olanlardan çok daha derin kavradıklarına eminim...

Albert Camus “ Yaşamın yaşanmaya değer olup olmadığını sorgulamak felsefenin temel sorusunu yanıtlamaktır diyor ya. Şairlerin cevabıdır belki de intihar...

“Ülkem yok, cinsim yok, soyum yok ve bunlara mal ettirici biricik güc, inancım yok. Hiçlik tanrısının kayrasıyla kutsanmış ben yalnızca buna inanabilirim. Yere, göğe zamana denize kayalara ve kuşlara da dokunan aynı tanrı değil mi? Olmayan ellerimle bir yok tanrıyı tutuyor ve ölçüyorum yokluğun ağırlığını.”

“Kefelerinden birine onun oylumu pekâlâ sığıyor, diğerine duygular,

duyumlar ve düşünceler yığılıyor. İşte yetkin eşitlik... Her gün her gece bu eşitliğin bilgisiyle geçiyor. Bir eskiciden satın alınmış bu teraziyi birgün başka bir eskiciye vereceğim. O gün tozanlarım her bir yana dağılıp toprağın suyun ölümsüzlüğüne eklemelenecekler ve ben özgürleşeceğim.” Böyle söylemiş Nilgün Marmara...

Şairler, şair ruhlu insanlar, sezgileri ve duyguları güçlü insanlardır Bir şairin yaşadığı dönemden etkilenmemesi olanaksızdır. Hatta bu etkileşimler üzerine var eder şiirini. Baudelaire’nin dediği gibi şair ve şiir bulunduğu her yerde haksızlığa karşı olandır.

Şairin tanığı olmaz! Şairler bütün cinayetlere tanıktır! Der Cenk Koyuncu, Gülten Akin’şa şair ölümü sevdiği için mi öldürdü kendini/ Başkasının ölümünü sevmediği için mi? Diye ifade eder. İntiharı düşünen insanın yaşamından vazgeçmeyi tercih edecek denli umutsuz olduğu aşıkârdır. Çok seslenmiştir. Canına kıymayı düşünmeden önce kapılarınızı çalmıştır birer birer... Duyuramamıştır sesini, duymamışsınızdır. Ya da duymak istememişsinizdir. İntiharı seçen şair hayatla hesabını kapatmıştır bir bakıma... Hayatın ona vereceği sunabileceği bir yakınlık kalmamıştır. Tüm sözlerini söylemiş, ölümünden sonra anlaşılacak umuduyla şiirini size bırakmıştır.

Yaşamının 1/3 ini içerde geçiren İmam Aygün iki darbeyi de yaşamıştı.68 KUŞAĞININ ÖZGÜRLÜK İÇİN HAYKIRIŞLARINDA ONUN DA SESİ VARDI.1974 yılında yakalanmış 1980 darbesini içerde karşılaşmıştı. Yoldaşlarını ölümleri onu yıldıraramamış direnmeye devam etmişti. O vakit şöyle seslenmişti:

“Yalnızlık denizi seni yutarken/Yaşamaya çabalamalısın dostum/Bir yıkılmaz duvar olmalısın”

Sonra 16 yıldan sonra dışarıya dört yıl dayanabilmiş Seyhan Irmağına atarak intihar etmişti.

“Yazdığım şiirleri bir gece /Ateşe verdim sessizce/Ne gelen vardı ne soran/Sonra sessizce köşeme çekildim” Terzi Fikrinin o dönem yamacında olup devrimci çalışmalara katılan Kenan Özcan:

Bana verme sevgini/ Ben istemem/ Bütüne ver/ Ben bütünün parçasıyım/ Bana da düşer diyecek denli paylaşımcı olan Kenan Özcan 6 yıl süren işkencelere karşın sol memesinin altındaki cevahiri soldurmadan direnmişti. Tek kişilik hücrede kemeriyle kendini asarak işkencecilerine direnmişti... Beni ölümle korkutamazsınız diyerek... Soysal Ekinci’de kitaplarına toplatma kararı çıkarılmasına, 6 yıl kaldığı içerdeki işkencelere rağmen direnmişti. Lakin o da apartman boşluğunda karşılaşmıştı ölümü...

On bir sağır yıldız uçuyor yuvarmın ağzında/ Pelerinleri örtünüyor göğüslerime/ On bir kulaklarımda mırıldanıyor tekerleme/ süt doluyorum/ incittiğim ölüm beni çağırıyor diyerek altın vuruşla Serencebey parkında bir şiirle karşılaşmıştı ölümü CAN TANYELİ... Madımak Oteli kuşatılıp yakıldığında can dayanamamış içi yarakarak şiirini düzmüştü: Gündüzdü/ alevler içinde bir kentti/Sivas’tı/Ateşti, kan ve küldü/Behçet’i,metin’i,uğur’u/ katlediyorlardı/haber verildi/gündüzdü,yüreğimizdi/oturup ağladık, şarap içtik/kalkıp gidecektik bu dünyadan

Evet, bir şair muhalif olmalı ve bundan hiçbir zaman ödün vermeme. Gerekirse bu uğurda yaşamı onca sevmesine karşın canını ortaya koya bilmeli. Pir Sultan gibi, Lorca gibi... Hayatın bunca zorluğuna, yokluklara, eziyete hatta hakarete katlanan şair iş kendi duygularına geldiğinde örselenmeye daha fazla dayanamaz... Toplumun ezilenlerinin, yok sayılanlarının, devrimcilerin yükünü sırtlamışken omzuna daha fazla dayanamaz işte... Kimsenin canına kıyamadığı, içi elvermediği için kendi varlığına son verir. Sonra da arkasında buruk bir tebesümle yazdığı şiiriyle hoşça kal der yaşama...

“Yazdığım şiirleri bir
gece /Ateşe verdim
sessizce/Ne gelen vardı
ne soran/Sonra sessizce
köşeme çekildim”

Fehim IŞIK

Katilleri Naimelere Sorsalar Ya!

Geçtiğimiz günlerde basına düşen bir haber ne yazık ki çok az kişinin dikkatini çekti. DİHA'nın haberini, duyarlı basın yayın organları dışında ana akım medya neredeyse hiç görmedi.

Basına düşen haberde, Mardin'in Midyat ilçesine bağlı Budaklı, Kürtçe ismiyle Kerşafê köyüne ancak 18 yıl sonra gidebilen savcılığın, 1995 yılında askerlerce taranarak katledilen Mehmet Emin Atuk, Abdulkadir Demir, Hizni Bilmen ve Şakir Demir'in akıbetiyle ilgili keşif yaptıkları yazılıyordu.

Keşif sonrasında Midyat Sulh Ceza Hâkimi, tek delil olarak 18 yıl önce taranan köydeki bazı ev ve ağıllara isabet eden mermilerin izine rastlamış.

18 yıl önceden bugüne kalan sadece birkaç mermi izi...

Köy tarandıktan sonra evlerden

alınarak köyün dışında öldürülen ve cesetleri yok edilenlerin izine ise hala rastlanmamış değil.

Mehmet Emin Atuk, Abdulkadir Demir, Hizni Bilmen ve Şakir Demir'in taranarak öldürüldüklerini köydeki herkes biliyor ama öldürülenlerin cenazelerinin nereye gömüldüğünü, cenazelere ne yapıldığını bilenler sadece devletin o dönemdeki görevlileri, askerler...

Uzun yıllar sonra, 2000 yılında öğretmenliğe başladığımda atamam sınıf öğretmenini olarak Mardin'in Midyat ilçesinin Kerşafê köyüne yapıldı.

Kerşafê, Midyat'a 4 km uzaklıkta, ikisi de yıkık eski kiliselerden anlaşıldığı kadarıyla kadim bir Hristiyan köyüydü.

Birkaç öğretmenle beraber köye gittiğimizde, okulun yıkıldığını, ağıl

olarak kullanıldığını gördük. 200 haneli köyden geriye 60'a yakın hane ve 20 kadar korucu kalmıştı.

Köyün korucuları bildik koruculara benzemiyordu. Köyün tamamen boşalmaması için 1995'teki katliamdan sonra 20 kişi jandarma baskısıyla silah almıştı.

Korucuların tek yaptığı gece nöbetiydi. Operasyonlara çıkmıyorlardı.

Midyat'ın Araplarla yoğun Estel kesiminde yaşadığımızdan köyün yurtsever kokusu bizim için de nefes alanıydı.

Her şeye rağmen teslim olmamışlar, jandarma'nın her gelişinde köyde küçük bir topluluk olarak kalsalar da devlete karşı dik duruşlarını sürdürüyorlardı.

Henüz öğretmen eksigi olduğu için kısa bir müddet 4. ve 5. sınıf öğrenci-

lerine birleştirilmiş sınıf olarak ders veriyordum.

Türkçe derslerinde adettendir. Öğrencilerden, yaşamlarında iz bırakan veya hiç unutamadıkları bir anılarını 'kompozisyon kurallarına uygun olarak' yazmaları istenir.

Naime, okul birkaç yıl kapalı olduğu için yaşı arkadaşlarından biraz fazla olan kız öğrencilerimden biriydi.

Sınıfın en ağır başlısı, aynı zamanda başkanıydı.

O da verdiğim ödevi yapmış, unutamadığı bir 'anısını' yazmıştı, kargacık burgacık bir kâğıda...

Köyü basan askerlerin babasıyla birlikte 4 kişiyi nasıl köyün dışına çıkardıklarını, nasıl taradıklarını, daha sonra cenazeleri nasıl askeri araçlara yükleyerek götürdüklerini en ince ayrıntısına kadar belirtmişti. Ertesi gün babasının katledildiği yerdeki kan izlerinin küçük yüreğinde bıraktığı etkiyi de eklemişti, o kısa kompozisyonuna.

Naime'yi çağırıp sadece alnını öpebilmişim.

Yaşanan katliamdan 18 yıl sonra basına düşen haberi ilk okuduğumda bu yaşadıklarımı anımsadım.

Ne yazık ki Naime'nin gözlerinin karasını unutmamam da adını unuttum. Sosyal medyada yazdığım kısa notu okuyan bir arkadaş ismini hatırlattı. Sakladığımı sandığım o kompozisyon kâğıdını da bir türlü bulamadım.

Ama ne Naime'nin yazdıklarını, ne de yazdıklarını okuduktan sonra göz göze geldiğimizde dolan gözlerimizi unutmuş değilim.

Devlet ise herşeyi yeni duymuş gibi köye keşfe gidiyor; kendi arşivindeki delilleri görmezken 18 yıl önceden kalan mermi izlerinden katillere ulaşmaya çalışıyor.

Sorsalar ya Naimelere, onlar katilleri elleriyle bulmuş gibi gösterirler devlete...

Sorsalar ya Kerşafê'ye, Midyat'a, bir türlü gidemedikleri Fırat'ın öte yakasındaki Kürt halkına, onlar katilleri elleriyle bulmuş gibi gösterirler devlete...

Genel Cerrahi Uzmanı
İstanbul Tabip
Odası Divan Başkanı

Dr.Samet MENGÜÇ

Ruhsatsız(İzinsiz) Sağlık Hizmeti Nedir? Neden Suç Haline Getiriliyor?

Hekimlik yada sağlık hizmeti ilk insanlığın ortaya çıktığı yıllara kadar gider. Ve son kabullere göre, bugünkü insanın ataları olan Neanderthal'ler (Buzul Çağ İnsanı) ,ikişer, üçer kişilik gruplar halinde doğada yaşayıp, ormanlık bir arazide beslenmeye çalışırken, ten rengi, saç rengi farklı ve kendilerinden yardım ve medet uman bir bakışla yerde yatan kendilerinden farklı bir insanla karşılaşılıyorlar ,içlerinden biri bu bakışlardan ,yardımlarına ihtiyacı olduğunu idrak eder, arkadaşlarıyla birlikte, yaralıyı daha güvenilir bir yere taşıyarak, besin verip, yaralarını temizleyerek yardımcı olmaya çalışırlar. İşte insanlığın ilk sağlık hizmeti yani hekimlik böylece başlamış oluyor, bu Neanderthal kişiye ilk hekim diyebiliriz. Ve bu ilk sağlık hizmeti sunan Neanderthal(Buzul Çağ İnsanı) insanın ruhsatı yoktu...

Bunu niçin anlattım? 8 aralık Pazar günü İstanbul Tabip Odasının, hekimlik onurunun yok edilmeye çalışıldığı bu günler de "Hekimlik onuru ve etik değerler" konusunda verdiği bir panel de Türkiye Bioetik Derneğinden Prof Dr Arın NAMAL'ın sunumunda hekimlere verdiği bir bilgi. Peki bu bil-

ginin önemi? Hekimlik , yada sağlık hizmet sunumu sadece bir eğitim süreciyle sınırlı olan bir hizmet değildir. Bu hizmet tarihi birikimlerin aktarımını, kendi içindeki otokontrolün egemenliği, bilgi ve eğitimin sürekliliği, bu hizmetin belirli kurallar içerisinde , belirli etik değerlere bağlı, ulusal ve uluslar arası bildirge ve yasalar çerçevesinde verilmelidir. Bu nedenle sağlık hizmetleri tarih boyunca belirlenmiş kurallar içerisinde bağımsız, serbest, ihtiyaç duyulan her insana her yerde verilen bir hizmettir. Sağlık hizmet sunumu; ideolojik, siyasal, ekonomik , kültürel, inançsal nedenlerle engellenemez, engellenmemelidir. Bu hizmet; ihtiyacı olan her insana her yerde, her koşulda, hiçbir karşılık beklemeden verilmelidir, verilebilmelidir. Çünkü bu ilke hekimliğin temelidir, temeli bozulan bir olgu kalitesizleşir, niteliksizleşir ve sürekliliğini yitirir.

Ülkeyi Ortaçağ düşünce ve değerlerinin egemen olduğu bir sürece hızla götüren AKP iktidarı, son torba yasaya koyduğu "Ruhsatsız(Kendilerinden İzinsiz) Sağlık Hizmeti" vermeyi suç saymaktadır. Bu suçu işleyen hekimlere 1-3 yıl arası hapis ce-

zası ve ek olarak günlüğü 100 TL olan 20.000(Yirmi bin) güne kadar para cezası öngörmektedir.

Peki bu suç nereden çıktı? Amacı Nedir?

Bu suç Gezi Parkı sürecinde yaşanan faşizan uygulamalarda ,halkının yanında yer alan hekimlere ve hekimlik anlayışına yönelik bir karşı saldırı olup, tamamen ideolojiktir, siyasidir. Antidemokratik uygulamalarının karşısında engel olarak gördüğü insanları yok etmek için gerekirse "tüm insanlığın zarar göreceği "uygulamaları dahi göze almak, tarihe talihsiz bir kara leke olarak not düşülecektir elbet. Yani siyaset ve ideolojik düşüncüyü ön plana alan egemenlerin, binlerce yıl hayatını bu işlere adanmış, bilim insanları, hekimler , hukukçular, felsefeciler, sanatçılar ... sayesinde oluşmuş, etik, ahlaki ve nitelikli verilen bir hizmet anlayışını idelojisine yada egemenliğine ters geldiğinde, bir çırpıda yok sayabilmekte olduğunun tipik bir örneğidir. Hekimlik yada sağlık hizmet sunumu binlerce yıllık evrensel içeriğe sahiptir, bunu hiçbir iktidar yada erk tek başına belirleyemez, belirleme gücünü kendinde görmemelidir, aksi du-

rumlarda tüm insanlık bundan zarar görür.

Böylesi bir yasa ve ceza uygulaması; Hekimliğin temel ve evrensel ilkelerine aykırıdır. AKP iktidarının bu anlaşılmaz kin ,nefret boyutundaki anlayışının sonucu olan "Sağlık Yasa Torbası" daha şimdiden birçok Uluslararası Sağlık ve İnsan Hakları kuruluşlarının tepkisini çekmiştir. Başta Dünya Tabipleri Birliği ve İnsan Hakları İçin Hekimler Örgütü olmak üzere sayısız tıp ve hak arama örgütü kaygı ve üzüntülerini dile getirerek bu çağdışı yasa ve uygulamalardan biran önce vazgeçmesi için AKP iktidarı ve TBMM'ye çağrıda bulunmaktadır.

Hekim bağımsızlığı ve hekimlik onuru, insanlık bağımsızlık ve onuru içindir. Bu bağımsızlık ve onuru korumak her hekimin ve her insanın asli görevi olmalıdır. Çünkü bu bağımsızlık ve onurun ilkeleri; Tarihseldir, bilimseldir, evrenseldir ve merkezinde hekim değil insan vardır insan...

" Sağlıklı ve onurlu bir yaşam" torbalarla engellenemez...

Toprak Saha

Yine galibiyetsiz bir hafta, yine hüznün, yine karamsarlık. Yazıma Pendikspor ile başlamak istiyorum; bu takım artık ununu elemiş, eleğini asmış durum bunu gösteriyor. Ligin şampiyonunu kafalarında Hatayspor olarak belirlemiş durumdalar sanki ve tek hedefleri Play-Off'lara kalmak gibi bir his sezinliyorum. Umarım yanlış düşünceler içindeyimdir, aksi halde amaçları gibi gözükten Play-Off'lar

da hayal olabilir. Kendi sahadan ligin zayıf ekiplerinden Kırklarelispor ile mücadele edeceksin ve gol atamadan sahadan mağlup ayrılacaksın, olacak iş değil ve bunun izahı olamaz. Takımına gönülden bağlı olan Pendik taraftarına yazık. Kartalspor ise ligin lideri Hatayspor'a konuk oldu. Dirençli bir mücadele göstermesine rağmen sahadan mağlubiyetle ayrılan Kartalspor oynadığı futbolla ilerideki haftalarda daha iyi yerlere geleceğine

dair umut saçtı. Bu mücadeleyi göstermeye devam edin, emin olun başarı kendiliğinden gelecektir. Gelelim Maltepespor'a; ligin sonuncusu ve maç başına ortalama 3 gol yiyen rakibi Elazığ Belediyespor ile golsüz berabere kalmanın hiçbir izahı olamaz. Bu tür maçları kazanmayacaksan ligde kalma mücadelesinin temeline dinamit koyarsın. Aksi düşünen varsa söylesin, herkes hem fikir ise bu sorununa bir çözüm yolu bulunsun. Lige

şampiyonluk ümitleriyle başlayıp bu duruma düşmek gerçekten üzüntü verici bir durum ve siz bunun izahını size her koşulda destek veren taraftarlarınıza yapamazsınız. Vebali büyük işler yapıyorsunuz beyler, kendimize gelelim lütfen. Ben yine de her zamanki klişe lafımı söyleyip yazıma bu haftalık son vereceğim; her gününüz kazanmakla geçsin, sevgiyle kalın.

Arjen Barış

Türkiye 3. Lig 2. Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Düzyurtspor	16	9	5	2	22	10	32	+12
2	Çorum Belediyespor	16	8	5	3	24	11	29	+13
3	Erzurum BBSK	16	7	5	4	22	13	26	+9
4	Elibol Sandıklıspor	16	7	5	4	16	12	26	+4
5	Hacettepe Spor	16	6	7	3	26	14	25	+12
6	Darıca Gençlerbirliği	16	6	7	3	19	9	25	+10
7	Orhangazispor	16	7	3	6	23	20	24	+3
8	Manavgat Evrensekispor	16	6	5	5	28	26	23	+2
9	Sancaktepe BSK	16	5	7	4	21	20	22	+1
10	Bursa Nilüferspor	16	5	7	4	13	18	22	-5
11	Batman Petrolspor	16	6	3	7	21	20	21	+1
12	68 Yeni Aksarayspor	16	4	8	4	16	21	20	-5
13	Balçova Belediyespor	16	5	4	7	19	25	19	-6
14	Sakaryaspor	16	4	5	7	19	19	17	0
15	Ünyespor	16	4	4	8	14	17	16	-3
16	Maltepespor	16	3	6	7	18	27	15	-9
17	Çıksalınspor	16	1	8	7	11	21	11	-10
18	Elazığ Belediyespor	16	3	2	11	9	38	11	-29

Toplu Sonuçlar

08/12/2013	Erzurum BBSK	2 - 0	Batman Petrolspor
08/12/2013	Düzyurtspor	0 - 1	Bursa Nilüferspor
08/12/2013	Sakaryaspor	0 - 0	68 Yeni Aksarayspor
08/12/2013	Sancaktepe BSK	1 - 1	Hacettepe Spor
08/12/2013	Çıksalınspor	2 - 1	Elibol Sandıklıspor
08/12/2013	Elazığ Belediyespor	0 - 0	Maltepespor
08/12/2013	Manavgat Evrensekispor	0 - 2	Ünyespor
08/12/2013	Orhangazispor	2 - 3	Balçova Belediyespor
08/12/2013	Darıca Gençlerbirliği	0 - 0	Çorum Belediyespor

Gelecek Hafta Maçları

15/12/2013	Balçova Belediyespor	vs	Sancaktepe BSK
15/12/2013	Batman Petrolspor	vs	Orhangazispor
15/12/2013	Bursa Nilüferspor	vs	Manavgat Evrensekispor
15/12/2013	Çorum Belediyespor	vs	Erzurum BBSK
15/12/2013	Elibol Sandıklıspor	vs	Darıca Gençlerbirliği
15/12/2013	Hacettepe Spor	vs	Sakaryaspor
15/12/2013	Maltepespor	vs	Düzyurtspor
15/12/2013	Ünyespor	vs	Çıksalınspor
15/12/2013	68 Yeni Aksarayspor	vs	Elazığ Belediyespor

Yalıspor Bayan Voleybol Takımı

Nihayet: **3-2**

Maltepe Yalıspor Bayan Voleybol Takımı deplasmanda konuk olduğu Ankara temsilcisi Kazan Belediyespor Bayan Voleybol Takımı'ni 2-3 yenerek iki hafta sonra galibiyetle tanıştı. Mücadelenin ilk iki setinde iyi bir performans ortaya koyan Yalıspor'un kızları birinci seti 18-25 ikinci seti ise 21-25 önde bitirdi. Üçüncü seti 25-12, dördüncü seti ise 25-16 yenik kapatan Maltepe temsilcisi time-break setine kalan mücadeleyi seti 5-15 kazanarak karşılaşmadan galibiyetle ayrıldı. Yalıspor Bayan Voleybol Takımı gelecek hafta TVF Spor Lisesi Bayan Voleybol Takımı'na konuk olacak. manda Kazan Belediyespor Bayan Voleybol Takımı ile mücadele edecek.

Maltepespor Berabere: 0-0

Bölgemizin temsilcilerinden Maltepespor 3. Lig 2. Grup'un 16. Hafta müsabakasında deplasmanda lig sonuncusu Elazığ Belediyespor ile golsüz berabere kaldı. İki ekibinde iyi bir performans gösteremediği maçta taraflar sahadan birer puanla ayrıldı. Maltepespor bu sonuçla küme düşme potasından uzaklaşamazken lig sonuncusu ve ligin en çok gol yiyen ekibi Elazığ Belediyespor karşısında alınan golsüz beraberlik Maltepe taraftarları üzdü. Maltepe temsilcisi gelecek hafta lig lideri Düzyurtspor'u sahasında konuk edip ligin ilk yarısını kapatacak.

Elazığ Belediyespor: 0 – Maltepespor: 0

Stat: Doğukent Çim Saha

Hakemler: Kadir Sağlam, Ahmet Karapınar, Murat Şener

Elazığ Belediyespor: Gökhan, Osman, Ömer, Mert Tolga, Mehmet Temin, İzzet, Muhammed, Mehmet Şükrü, Faruk, Zülküf (Dk.75 Ali), Necat (Dk.64 Gökhan)

Maltepespor: Emre, Bülent, Serhat, Semih, Ömer (Dk.85 Mustafa), Gani, Çağlar, Muzaffer, Yavuz (Dk.62 Hüseyin), Ethem, İskender

Gol: Yok

Sarı kartlar: Dk.45 İzzet, Dk.56 Mert (Elazığ Belediyespor) – Dk.45 Gani, Dk.82 İskender (Maltepespor)

Ataşehir Belediyespor Bayan Voleybol Takımı Direnemedi: 3-0

Ataşehir Belediyespor Bayan Voleybol Takımı lig lideri Karayolları Bayan Voleybol takımına deplasmanda 3-0 mağlup olarak 7 hafta sonra mağlubiyetle tanışmış oldu. Karşılaşmanın ilk setinde güçlü rakibi karşısında dirençli bir mücadele sergileyen Ataşehir temsilcisi buna rağmen seti 25-22 kaybetti. İkinci ve üçüncü sette istediği oyunu ortaya koyamayan ve arzuladığı dönüşü gerçekleştiremeyen Ataşehir Belediyespor Bayan Voleybol Takımı setleri sırasıyla 25-15 ve 25-23 kaybederek ligdeki ikinci mağlubiyetini almış oldu. Ataşehir'in Sultanları gelecek hafta Kazan Belediyespor Bayan Voleybol Takımı'nı konuk edecek.

Pendikspor Ağır Yaralı: 0-1

Pendikspor mutlak 3 puan parolasıyla çıktığı maçta zayıf rakibi Kırklarelispor'a kendi sahasında son dakikalarda yediği golle 0-1 mağlup oldu ve şampiyonluk yarışında ağır yara aldı. Mücadeleye baskılı başlayan Pendikspor, maçın ilk yarısı ve ikinci yarısında bulduğu pozisyonları gole çeviremedi. Mücadelelenin son dakikalarına girilirken galibiyet için bütün riskleri alan Pendik temsilcisi 88. dakikada Eren'in attığı gole engel olamayınca karşılaşmadan 0-1 yenik ayrıldı. Maç boyunca bir dakika olsun susmayan ve takımını destekleyen Pendikspor taraftarları maç sonunda üzgündü. Pendikspor gelecek hafta lüğün güçlü ekiplerinde Göztepe'ye konuk olacak.

Pendikspor: 0 – Kırklarelispor: 1

Stat: Pendik

Hakemler: Mehmet Nevzat Adal, Servet Reyhan, İrfan Genç

Pendikspor: Mehmet, Recep, Hakan, Abdullah, Cemal, Umut (Dk.78 Anıl), Caner (Dk.58 Osman), İlhan, Eser, Azimet (Dk.88 Gökhan), Arif

Kırklarelispor: Muhammet, Ahmet Yakak, Hasan Erdi, Ahmet Sağlam, Göksel, Yunus, Hakan, Tahir, Devrim (Dk.53 Savaş), Seydihan (Dk.55 Kürşat), Eren (Dk.90 Ali Berk)

Gol: Dk.88 Eren (Kırklarelispor)

Sarı kartlar: Dk.70 Umut, Dk. 75 Arif (Pendikspor) -Dk.39 Seydihan, Dk.53 Ahmet Yakak (Kırklarelispor)

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup Puan Tablosu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Hatayspor	15	11	2	2	27	12	35	+15
2	Yeni Malatyaspor	15	8	4	3	25	16	28	+9
3	Göztepe	15	7	5	3	22	12	26	+10
4	İnegölspor	15	7	4	4	20	13	25	+7
5	Pendikspor	15	6	6	3	20	16	24	+4
6	Turgutluspor	15	4	9	2	18	15	21	+3
7	Gümüşhanespor	15	5	5	5	11	12	20	-1
8	Gaziosmanpaşa	15	5	5	5	18	20	20	-2
9	Tokatspor	15	5	4	6	17	19	19	-2
10	Giresunspor	15	4	6	5	20	17	18	+3
11	Sarıyer	15	2	11	2	15	14	17	+1
12	Kartalspor	15	4	5	6	14	16	17	-2
13	Tarsus İdman Yurdu	15	4	5	6	13	20	17	-7
14	Kırklarelispor	15	4	4	7	13	22	16	-9
15	Aydinspor 1923	15	3	6	6	18	22	15	-4
16	Anadolu Selçukluspor	15	3	5	7	12	17	14	-5
17	Çankırıspor	15	2	6	7	9	18	12	-9
18	Dardanelspor	15	1	8	6	9	20	11	-11

Toplu Sonuçlar

09/12/2013	Göztepe	1 - 2	Tarsus İdman Yurdu
08/12/2013	Anadolu Selçukluspor	1 - 1	Giresunspor
08/12/2013	Gaziosmanpaşa	0 - 0	Tokatspor
08/12/2013	Çankırıspor	0 - 1	Yeni Malatyaspor
08/12/2013	Dardanelspor	0 - 0	Sarıyer
08/12/2013	İnegölspor	0 - 1	Gümüşhanespor
08/12/2013	Turgutluspor	2 - 2	Aydinspor 1923
08/12/2013	Hatayspor	1 - 0	Kartalspor
08/12/2013	Pendikspor	0 - 1	Kırklarelispor

Gelecek Hafta Maçları

14/12/2013	Göztepe	vs	Pendikspor
14/12/2013	Tokatspor	vs	İnegölspor
15/12/2013	Aydinspor 1923	vs	Gaziosmanpaşa
15/12/2013	Giresunspor	vs	Hatayspor
15/12/2013	Gümüşhanespor	vs	Dardanelspor
15/12/2013	Kartalspor	vs	Yeni Malatyaspor
15/12/2013	Kırklarelispor	vs	Turgutluspor
15/12/2013	Sarıyer	vs	Anadolu Selçukluspor
15/12/2013	Tarsus İdman Yurdu	vs	Çankırıspor

Kartalspor Lideri Geçemedi: 0-1

Spor Toto 2. Lig Beyaz Grup'un 15. Haftasında deplasmanda lig lideri Hatayspor ile karşılaşan Kartalspor sahadan 1-0 mağlup ayrıldı. Maça istediği gibi başlayamayan ve henüz 5. dakikada Hatayspor'dan Volkan'ın attığı gole karşılık veremeyen Kartalspor Burak Akdiş ve Emrah Bedir ile girdiği pozisyonları değerlendiremeyince sahadan puansız ayrıldı ve ligde 17 puanla 12. sıraya geriledi. Kartalspor haftaya kendi sahasında lig ikincisi Yeni Malatyaspor'u konuk edecek.

Hatayspor: 1 – Kartalspor: 0

Stat: Antakya Atatürk

Hakemler: Tolga Kadaz, Tolga Atsan, Serdar Mersinli

Hatayspor: Ömer Kısa, Erhan, Hasan (Dk.72 Onur), Ömer Bozan (Dk.59 Enis), Güney, Soner, Özgür, Barış, Emre, Halil, Volkan (Dk.73 Taylan)

Kartalspor: Osman Şimşek, Zafer, Okan (Dk.63 Ersel), Emrah, Mesut (Dk.74 Muharrem), Ramiz, Uğur, Fırat, Azad, Ethem, Burak Akdiş

Gol: Dk.5 Volkan (Hatayspor)

Sarı kartlar: Dk.70 Hasan, Dk.80 Taylan, Dk.90 Ömer Kısa (Hatayspor), Dk.72 Emrah, Dk.90 Azad, Dk.90 Ersel, Dk.90 Osman, Dk.90 Fırat (Kartalspor)

BENİM
AÇIMDAN
Ebru TULGAR

Engelliler, Çocuklar, Andre Rieu, Mandela

Yanımızdaki apartmanda oturuyorlar. 12-13 yaşlarında bir erkek çocuğu. Her sabah 8.30-9.00 civarında evden çıkıyor, şarjlı tekerlekli sandalyesinde. Bazen camdan görüyorum, bazen otoparkta karşılaşıyoruz. Her daim yüzünde bir gülümseme; mutsuz, asık bir suratla görmedim hiç. Özel olarak yaptırılmış minibüsün arka kapısını açıyor annesi, içeri giriyor çocuk arabasıyla, baba kapıyor kapıyı, anne direksiyona geçiyor, baba el sallıyor arkalarından işe gitmeden önce. Belli ki okula götürüyor anne çocuğu. O, şanslılardan. Hayatını kolaylaştıracak imkanlara sahip. Hepsi o kadar şanslı değil maalesef. 3 Aralık Dünya Engelliler Günü'nü geride bıraktık. Engelli hayatı kolaylaştırma çabaları pek çok alanda görülüyor artık. Çeşitli mekanlar, yollar, ulaşım araçları bu doğrultuda düzenleniyor, farkındalık yaratıcı birçok sivil toplum örgütü var, belediyeler özen gösteriyorlar şehirleri engelli hayata uygun hale getirmeye. Bizler de birçok konuda destek verebiliriz kuşkusuz. Spastik Çocuklar Vakfı'nı ziyaret edip onlarla vakit geçirmek, Altı Nokta Körler Vakfı'nda kitap okuyup sesli kütüphaneye katkı sağlamak bunlardan en basitleri. Ama en önemlisi onları oldukları gibi kabul etmek, toplumun içine almak, hayata katılmalarına destek vermek. Her konuda ben sen değil, biz olmayı öğretene-

ceğiz yavaş yavaş...

Uluslararası bir tiyatro festivali vardı kızımın okulunda bu hafta sonu. Globalleşmenin sınırları ortadan kaldırdığı günümüzde, çocukların küçük yaşlardan itibaren bu büyüklüğü, bu çeşitliliği tanımalarını önemsiyorum ben. Dünyanın çeşitli ülkelerinden gelmiş 12-14 yaşlarında çocuklar İstanbul'da misafir edildi. Bizim okuldaki çocuklarla birlikte 3 gün boyunca profesyonel eğitimcilerden drama dersi aldılar, bir kareografi yarattılar ve Pazar günü küçük bir gösteri sergilediler. Çocuklar zaten cıvıl cıvıl. Bir de farklı kültürlerden, birbirini hiç tanımayanlar bir araya gelince, iyice renkleniyor ortam. Devlet ve okullar bu tür organizasyonları desteklemeli. Ayakları yere basan, özgüveni sağlam, karşısındakinin farklılıklarına saygı duyan, bir grubun parçası olmayı becerebilen, sorumluluk sahibi nesiller yetiştirebilmek için önemli böyle uluslararası birliktelikler. Geçen hafta iki gazete ilanı dikkatimi çekti. Birisi, müşterisi olan bir bankayı kaybetmiş bir reklam ajansının verdiği bir ilan. "Güle güle, 8 yıllık iş birliğimiz boyunca bize yaşattığın tüm güzellikler için teşekkür ederiz" diyor ajans. Altta verilen bir takım rakamlarla da bankanın bu dönemde elde ettiği başarıları, dolayısıyla ajansın bu gelişmeye olan katkısını özetliyor. Yani

hem kendi başarısını gözler önüne seriyor, hem de gideni onurlandırıyor. Reklam ajansları için yeni bir müşteri kazanmak hem zor bir süreç, hem de büyük bir prestijdir. Haklı bir gurur duyarlar sahip oldukları ve yeni kazandıkları müşterilerle. Ancak kaybedilen bir müşterinin arkasından böyle bir güle güle ve teşekkür ilanı ilk defa görüyorum. Keşke herkes, hepimiz, kaybettiklerimizin ardından böyle olgunluk gösterebilsek, elden gidene hayıflanmak yerine elde ettiklerimizle barışık olsak. Dikkatimi çeken bir diğer ilan da, Andre Rieu'nün "Teşekkürler Türkiye" ilanı. Bu köşede yazmadım ama Andre Rieu'yü geçen hafta sahnede izledim. Klasik müziğin dünya çapında önde gelen isimlerinden biri. Muhteşem bir konserle, aynı zamanda samimiyeti ve cana yakınlığıyla büyüledi izleyicileri. Gazetede-

ilan da aynı sıcak duyguları yansıtıyor. Evet, tabii ki para kazanıyor yaptığı işten, verdiği konserlerden ama, nice dünya starı geldi geçti bu topraklardan arkasına bile bakmadan. Büyük sanatçı olmak böyle bir şey herhalde, bir bütün olarak düşüneceksin yaptığın işi, saygı duyacaksın seyirciye, bileceksin gönül teline dokunmayı.

Bir yıldız daha kaydı dünyamızdan geçen hafta. Güney Afrika'ya can veren, halkını ışıyla aydınlatan, demokrasi ve özgürlük adına esareti göze alan bir yıldız. Tüm dünya Mandela için saygı duruşunda şimdi. Onun verdiği mücadele, kazandıkları uğruna kaybettikleri, açtığı yeni ufuklar gelecek nesillere örnek olacak.

Engellerin kalmadığı, çocuklar gibi cıvıl cıvıl, Mandela'nın hedeflediği gibi hür bir dünya hepimizin özlemi.

TUZLA 'DA

Satılık veya toptan
kiralık bina,
12 daire ve 2 dükkan.
İnönü caddesi
üzerinde, köşebaşında.

Satış Fiyatı : 1 Milyon 600 Bin TL

Tel : 0532 323 32 86

Arif Özdemir ve sol adaylık

bırakmamaktır. Sol çıkar çatışmalarıyla, koltuk kavgalarıyla değil düşünceyle, vizyonla ve ideolojiyle siyaset yapmalıdır. Bütün bunları birleştirdiğimizde nispeten demokratik bir tüzük var artık elimizde. Fakat unutmayalım ki demokrasi lafla, yazıyla, tüzükle değil bizim çabalarımızla kurumsallaşacaktır. Bunun için örgütümüze güvenimiz tamdır. Demokrasi özgürlüklerin kurumsallaşması, STK'ların varlığı ile yakından ilgilidir. Mesela İskandinav ülkelerinde nüfusun 8-10 katı STK'lara üye vardır. 8 Milyon nüfusu olan İsviçre'de 40-50 milyon STK lara kayıtlı üye mevcuttur. Sosyal demokrasinin yerleştiği ve kurumsallaştığı ülkelerde demokrasi ve özgürlükler STK'larla içselleştirilmiştir. Bizlerde partililer olarak hem kendimiz hem de çevremizde insanları, STK'lara üye olmaları konusunda yönlendirmeliyiz. En az bir tanesinde aktif görev almalarını sağlamalıyız. Ülkemizde toprak reformu yapılmadan ve STK'ların kişi hak ve özgürlüklerinin önü açılmadan demokrasi ve özgürlükten söz etmek asla mümkün değildir."

Arif Özdemir'in biyografisinde, Sinop, Ayancık'lı olduğu yazsa da 45 yıldır Maltepe'de ikamet ediyor, Maltepe'li yani. İlk ve ortaokulu Maltepe'de, liseyi Kartal Ticaret Lisesi'nde okumuş, lisans eğitimini ise Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi'nde tamamlamıştır. 30 yıldır Maltepe'de mali müşavir olarak çalışan Arif Özdemir çok sayıda sivil toplum örgütünde üye, yönetici ve başkan olarak görev almıştır.

Maltepe CHP Belediye Başkanını aday adayı Arif Özdemir'in bazı açıklamaları ise şöyle: "Örneğin; sol ne demektir? Ülkenin açık cezaevine döndürüldüğü bu günlerde tarihin omuzlarımıza yüklediği sorumluluğu kabullenmek ve o bilinçle hareket etmektir. Muhalefette de olsa halkı ezdirmemektir. İfade özgürlüğüne sahip çıkmaktır. Sol iktidara geldiğinde empatiyi elden bırakmamaktır. Zalimin tarafına geçmemektir. Mazlumu yalnız

döndürüldüğü bu günlerde tarihin omuzlarımıza yüklediği sorumluluğu kabullenmek ve o bilinçle hareket etmektir. Muhalefette de olsa halkı ezdirmemektir. İfade özgürlüğüne sahip çıkmaktır. Sol iktidara geldiğinde empatiyi elden bırakmamaktır. Zalimin tarafına geçmemektir. Mazlumu yalnız

Maltepenin Halini ARİF Olan Anlar...

Herkes için

CHP

Mali Müşavir

Arif ÖZDEMİR

CHP Maltepe Belediye Başkanı A. Adayı

www.arifozydemir.com

HER SABAH
SERPME
KAHVALTI
KEYFİ

30_{TL}

YILBAŞI
HİNDİSİ
HALKIN NABZI
GAZETESİ
OKURLARINA

**%10
İNDİRİM**

ÖĞLEN
SERVİSİ
12.00 - 17.00
ARASI

**%10
İNDİRİM**

GRUPLARA
KUZU DOLMA

**%10
İNDİRİM**

Bu Lezzete Bağlanacaksınız...

REZ:(0216) 410 92 22

Yazmacı Tarih Sk. No: 22 Suadiye Sahil Yolu
Kadıköy / Bostancı

www.tavacirecepustasuadiye.com

meşhur | tavacı
recepusta®

1978